



Vel-Mytt

Høybråten Velforening
Stiftet 1926



Nr 2

Oktober 2008

Årgang 20

**20. august var slutten på en
lang byggefase og
Høybråten skole ble høytidlig åpnet av
ordfører Fabian Stang**



**..nå er det bare muren og
nytt fortau som gjenstår**





HOLMSENS
Thaqaasun a.s.
Fredheimveien 3, 1087 Oslo-Høybråten



22 79 09 80



NORSK TIPPING
norsk-tipping.no

**VI HAR LANG ERFARING OG ER SPESIALISTER INNEN
ELEKTROINSTALLASJONER, MALING OG FARVER.
VI ER KONKURRANSEDYKTIGE PÅ SERVICE OG PRISER.**



- Hvitewarer
- Småelektronikk
- Lamper / pærer
- El-materiell
- Maling (blander farver etter ditt ønske)
- Jernvarer
- Redskap-sømmer / vinter
- Medikamenter
- Kommisjoner for Norsk Tipping
- Miljøstasjon
- Post i Buxi

Høybråten Tannlegekontor



**Vi ønsker alle nye og gamle kunder velkommen
til lyse og trivelige lokaler. Ring oss for time, eller
besøk oss. Gode parkeringsmuligheter.**



**Høybråtenveien 76
Telefon: 22 21 70 70**



Astrid Fjellhus og tannlege Duy Nguyen

INNHold

Refleksjoner	3
Flukten fra Gestapo	4
Før, i gamle dager	6
Nytt fra Bridgeklubben	7
Stasjonsfjellet skole	8
Historielagets kalender	10
8. mai plassen ved "Varden"	11
Øyvind Berntzen forteller	12
Endelig er skolen ferdig	13
Høybråten skole	14
Natteravnene	15
Unge strykere på tur	15
Nytt fra bydelen	16
Miljøkomiteen	17-18
Super Rusken	19
Jorunn Eriksen 70 år	19
Takk til Bodil Nilsen	19
Stasjonsfjellet skoles venner	20
Turvei D11	21
Rørlegger Welstad	22
Brunsneglen	23
Normisjons barnehage	23
Rettelser	23
Liastua	24
Hinderløp i parken	24
Høybråten Velforening	26
Møt Duy Nguyen	27
28 år med kunst -LIONS	28
Musikals reise	28
Ny fotterapeut	29
Skolehagen	30

I redaksjonen:	Bidrag og innlegg:
Eilif Holen Red.	Eilif Holen
	Liv Bøgseth
Arild Rognlien	Greta B. Holen
Terje Martinsen	Ivar Olsen
Villy Kolstad	Barbro Sveen
Barbro Sveen	Odd Storsveen
	Tone Varang
	Odd Kristiansen
	Klasse 9a
	Stasjonsfj. skole
	Skanska
Ombrekking og redigering:	Morten Nicholls
Eilif Holen	Arne Jorde
	Ragnar Torgersen

Red avsluttet:
10 okt. 2008

Neste nr. 1 mai 2009
Mat. frist: 15. mars
2009

Refleksjoner

av Liv Bøgseth

Først vil jeg sende den faste gjengen i Vel-Nytt redaksjonen en stor takk for den flotte jobben de gjør.

Bladet blir bare bedre og bedre for hvert år. Både når det gjelder design og innhold.

Det er derfor hyggelig å bli spurt om å skrive noen ord igjen.

Jeg har bodd på Gamle Stovner i 8 år, men via mitt engasjement i Høybråten Velforening er jeg blitt knyttet til Høybråten også. 8 år er ikke mye å snakke om, men mangt har skjedd i vårt distrikt på disse årene

Det aller hyggeligste er at vi har fått et nytt og flott sykehjem. Godt å vite at i tilfelle jeg skulle havne der på mine gamle dager, - så er jeg i vårt nærområde med venner og pårørende ikke langt unna. Protestene var mange mot sykehjemmet, blant andre Stasjonsfjellet skole.

Det ble hevdet at de brukte skogen i under-visningsøyemed. Vel, - de brukte ikke skogen en eneste time de 3 årene vår sønn gikk der.

Høybråten skole er blitt pusset opp. Fått nye bygninger og ny gym.sal. Uteområdene har også fått et betydelig løft.

Miljøkomiteen stod på barrikadene mht til Posten på Robsrud. Tross alle protester står bygningen der i dag og hele området er et stort "krater". Men det blir nok bedre etter hvert og trafikken ti ganger større enn den er i dag.

Jeg vet at miljøkomiteen jobber hardt for at vi skal slippe å få trafikken inn på våre småveier i området.

Leser du Akers Avis så finner du stadig komiteens leder, Ragnar Torgersen, i artikler om miljøet og trafikkproblemene i Groruddalen. Med tanke på dugnadsånden må jeg få nevne Ole Kr. Ensrud som satte opp benken i Olsebakken. Den er så fin der den står og til glede for så mange som bokstavelig talt trenger en pust i bakken. Det ble skrudd opp et skilt på benken hvor det stod Høybråten Velforening. Det skiltet skulle være en hilsen til alle som bruker benken og videre kanskje sende foreningen en god tanke.

Det skiltet er skrudd ned og er borte. Lurer på hvem som hadde bruk for skiltet?

I alt ble det satt ut fire nye benker i denne omgangen, og det er planer om å sette ut noen flere.

Det er foreningens medlemmer som gjør oss i stand til å stå sammen og gjøre slike små velgjerninger for nærmiljøet. I år har det meldt seg inn over 40 nye medlemmer, - vi hilser dem alle velkommen. Noen få har meldt seg ut, mest p.g.a. flytting.

Rusken er et årlig fenomen, - 2 ganger i året til og med. Vi inviterer og informerer om dette via E-mail og plakater og lokker med vafler og kaffe. Men som regel blir det den faste gjengen som dukker opp. Vi skulle så



Liv Bøgseth

gjørne plukket søppel over hele Høybråten vi, men p.g.a. for få dugnadssjeler blir det parken, stasjonsområdet og gangveiene mellom Stasjonsfjellet skole og Kiwi som blir prioritert. Etterpå har vi godt sosialt samvær med kaffe og vafler.

Høybråtenparken har via midler fra Groruddalsprosjektet blitt opprustet.

For noen år siden gjorde Velforeningen en avtale med Stovner bydel. Mot et lite årlig bidrag skal vi klippe gress og holde det ryddig i parken.

Vi som sitter i styret og komiteer har en gang hver i løpet av sommeren dugnadsjobben med å gjøre dette.

Vel, det er greit å plukke søppel med tanke på at parken skal se pen og velholdt ut, men det er ikke like hyggelig å tenke på at dagen etter er det like mye søppel som flyter rundt på plener, scenen og basketbanen igjen.

Jeg bruker å si at det er dine, mine og våre barn som oppholder seg der og som står for det meste av forsøplingen. Mange av barna blir nok boende i området som voksne også, - og kanskje blir de engasjert i velforenigsarbeid. Jeg tenker som så at da er det deres tur til å plukke søppel og irritere seg over den dagens ungdom som ikke treffer søppelkurven. Sånn er det bare.

I løpet av høsten og neste vår vil det i parken komme et tilbud til de mindre barna også. Vi gleder oss til å komme i gang med prosjektet, og mange barn og småbarnsforeldre vil få seg en hyggelig overraskelse.

Parkkvelden er for oss årets store begivenhet og selvfølgelig også julegrantenningen. Det er svært hyggelig at så mange, både sommer og vinter, er til stede og er med og lager en fin ramme rundt arrangementene.

Jeg slutter ikke å la meg imponere over hvor mange frivillige det er som stiller opp og gjør en fantastisk jobb i og for nærmiljøet vårt. Og det hyggelig å få være med, om enn som en bitte liten brikke i dette arbeidet.

Høybråten Velforening er som sagt så mange ganger før en idealistisk forening som kun arbeider for nærmiljøets ve og vel. Meld deg inn i foreningen du også, dersom du ønsker å støtte foreningens arbeid.

Mvh Liv

FLUKTEN FRA GESTAPO

En dramatisk episode som skjedde i vårt nærmiljø under krigen

Mange fra Høybråten var aktive motstandsfolk under den siste verdenskrig. Det var ikke mange mennesker som bodde på Høybråten den gangen, og de som var her var veldig sammensveiset, i interessegrupperinger, dette være seg Velforeningen, Nybyggerforeningen, eller Idrettslaget. Idrettslaget spesielt, dannet et samhold og vennskap medlemmene i mellom som sterkt dominerte holdningen til krigen da den kom. Idrettsplassen som vi i dag tar for gitt, er bygd på dugnad. En dugnadsaktivitet som gikk over år. En slik aktivitet binder mennesker sammen, noe som gjorde dannelsen av Milorg spesielt i vårt naboskap.

Her er historien om ANDERS EKANGER og hans møte med Høybråten:

Kilder: Odd Storsveens artikkel i Groruddalens Historielags årbok 1993, NRK-interjue med Anders Ekanger i 1987 og samtale med Tore Schøyen.

Tidlig morgen den 5. august 1944 ble Anders Ekanger arrestert av Gestapo på Bryn jernbanestasjon med to ryggsekker fulle av den illegale, kommunistiske avisen «Radio-Nytt». Gestapo var på jakt etter trykkeriet der avisen ble laget.

Hver gang tyskerne hadde greid å oppspore utgiverstedet, var fuglene fløyet når de dukket opp. Trykkeriutstyret ble satt opp på et nytt sted, og avisen fortsatte å komme.

Redaktør for avisen var i starten Christian Hilt, deretter Lars Norbø og Aksel Wold. Et navn som var sterkt knyttet til «Radio-Nytt» var Dagmar Eilerth. Hun flyttet fra sted til sted sammen med sønnen Einride, lyttet på radioen, skrev og stensilerte.

I august 1944 holdt de til i en hytte ved Langvannet på Lørenskog hvor de senere ble arrestert. I forbindelse med at Anders Ekanger skulle bringe avisene fra denne hytta til to kurérer på Bryn stasjon, som igjen skulle bringe dem videre til distributørene, var det han ble overmannet av Gestapo.

Samme ettermiddag kom en kar leiende på en sykkel over Stovner, ned Haugenstuveien til Idrettsveien på Høybråten. Han så helt forkommen ut, og virket ikke helt edru. Det var Anders Ekanger. Han var på vei til en mann han kjente på Høybråten: Torbjørn Schøyen. Anders ante ikke hvor Torbjørn Schøyen bodde og var nødt til å spørre seg frem. For ikke å vekke oppsikt spurte han gutter han traff om de visste hvor Tore Schøyen bodde. Han hadde lært tidligere at Torbjørn hadde en sønn som het Tore, og mente at det ville vekke mindre oppsikt å spørre etter ham. Torbjørn Schøyen bodde den gang i Idrettsveien 15, i 2. etasje hos lærer Harald Hansen.

Han ringte på døren hos Schøyen, og ble gjenkjent. Det var et sjokk! Anders var både gul og blå og meget blodig. Nesa var knust og det ene øyet var klistret igjen av størket blod.



Etter sterk tortur klarte Anders Ekanger med sine siste krefter å skyte seg fri og flykte. Tibake lå to døde nazipolitimenn. Bildet er tatt av Gestapo og funnet i arkivene etter krigen

Klærne var blodige, og han var uten sko. Han ble først tatt inn i leiligheten hvor fru Schøyen gjorde et forsøk på førstehjelp, men det var ikke godt nok. Til alt hell var Torbjørn aktivt med i Milorg, og ikke lenge etter var apparatet i full sving. De neste tre dager ble et lite helvete for Anders. Mens Milorg organiserte seg, ble Anders flyttet hver dag til et nytt sted. Dette for å ikke vekke oppsikt. Første kvelden ble han lagt i høyloftet til Harald Hansen. Her var det et vindu, så han kunne hoppe ut hvis noe skulle skje. Neste dag ble han flyttet til en låve som lå omtrent der HSIL s klubbhus ligger i dag, for så å bli flyttet til en ubebodd hytte som lå på nordsiden av Idrettsplassen. Dr. Magnus Holen, den lokale legen ville de ikke tilkalle, for hvis Gestapo virkelig begynte å lete, ville han være den første de ville oppsøke. En lege som bodde i byen, ved navn dr. Haakon Strømme ble tilkalt og kom til Høybråten den andre dagen med siste tog. Han ble møtt av Torbjørn Schøyen og Thor Eliesen. For ikke å fette misstanke fulgte Dr. Strømme 20 -30 meter etter gutta til hytta ved idrettsplassen. Legen forbandt Anders så godt han kunne, men Anders måtte ha ro, og en mer permanent løsning måtte finnes. Man var redd for at Gestapo ville gå til storaksjon og foreta rassia over hele Høybråten. Gjennom gruppesjefen Thor Eliesen og Aasmund Berntzen ble det ordnet med lån av en hytte som lå nokså bortgjemt oppe i Gjelleråsmarka. Denne hytta lå langt inne i tykkeste granskauen like sør for Lukedammen og Laugmoen hvor tyskerne var stasjonert. Stort tryggere kunne det kanskje ikke være.

Milorg-karen Odd Storsveen ble kontaktet. Han overtok vaktholdet, og sørget for forsyninger. Han bar mat og noen håndvåpen opp til hytta, og bodde sammen med Anders de dagene han oppholdt seg her. Mens de lå der ble dr. Holen kontaktet og tatt med til hytta for å skifte bandasje og gjøre det han som lege kunne gjøre.

Storsveen forteller:

«I mitt første møte med Anders traff jeg en høy, velbygget kar som var slått sønder og sammen. Han hadde blåveiser og innslått nese, kroppen var slått gul og blå fra ankene til nakken. I seteballen hadde han et åpent hull så stort som en knyttneve. Det knøt seg i meg ved synet. For noen svin han hadde vært utsatt for.

Dr. Magnus Holen ble hentet. Han var en kald og rolig kar, men han ble blek da han så Anders. Han fikk iallfall gjort det som gjøres kunne.

I uken etter kom jeg Anders nær innpå livet. Han mente at jeg var for ung til dette, men vi knyttet et vennskap som varte helt til han døde.

Jeg vil nå beskrive Anders' flukt fra Gestapo som han fortalte det til meg i 1944:

Denne natten var det mange gode nyheter på radioen. To ryggsekker ble fylt med ferdigtrykte aviser. Anders gikk raskt nedover mot Lørenskog stasjon. Det var grytidlig, og stille og rolig på veien.

Han skyndte seg av toget på Bryn stasjon, og tenkte på kurérene som sikkert sto og ventet under jernbanebrua. Raskt gikk han forbi stasjonsbygningen, men plutselig vrimlet statspoliti og gestapister ut av buskene og fram under brua. Anders hadde ingen sjanse til å komme unna med de tunge sekkene.

De spente ben under ham, og dyttet ansiktet hans i grusen med maskinpistolene. Han forsøkte å vri på hodet for å se, men fikk kort beskjed: - Ligg rolig, din banditt! De dro sekkene av ham.

De trakk på armene hans mens de undersøkte baklommene - men revolveren hadde han i den ene sidelommen og reservepatroner i den andre. Lommeboka med det falske legitimasjonskortet ble rasket opp av baklommen. De spurte hva han het: Reidar Karlsen.

En av dem ga ham et slag i ansiktet så han ble borte en stund. - Hva heter du, ble det så spurt på nytt, mens han dro hodet til Anders bakover med et tak i luggen.

- Du er Frank Dahlbakk, den flinke Frithjof

(Anders' dekknavn). Endelig har vi fått tak i deg. Du er et udyr, du har ingen rett til å leve. Her har vi nyheter fra klokken halv ett i natt, ropte en av de andre. De hadde åpnet sekkene, og sett på avisene.

Hent bilene, ropte Anders' plageånd og slapp taket i hårluggen.

Gestapisten reiste Anders opp, vred hendene hans bak på ryggen og satte på håndjern. En annen grep om strupen hans og presset ham opp mot brua mens han spyttet ut de verste ukvemsord, både hva han mente om Anders og hva han kunne vente seg av pinsler. De skulle stille pent med kadaveret hans og trekke ut neglene.

Anders ble puttet inn i baksetet på en bil, mellom to menn. To andre satte seg i forsetet. Anders måtte få vekk revolveren. Han måtte få nevene i lommene, uten at sidemannen merket det. Med håndjern på ...

Han fikk fingrene innenfor lommen, men lommestørkleet lå over våpenet. Anders fikk løs en flik, og nøs samtidig både blod og snørr. Karene så med avsky på ham da han ba dem ta

Kjenner du disse sakene her. Anders måtte innrømme det.

Fullmektigen fant fram en arkivmappe og bladde taus i den. Vi kjenner til alt, sa han plutselig. – Du kan like godt tilstå.

Han stirret hovent på Anders. – Hvor har dere trykkeriet nå?

Jeg vet ikke, svarte Anders, mens han tenkte på de to i hytta. Han skulle etter planen ikke tilbake dit før utpå ettermiddagen, så de ante ingenting om det som var skjedd.

Løgnhals, snerret fullmektigen. – jeg skal friske på hukommelsen din. Han plukket fram et ark fra mappen. Det var et kart der alle de tidligere trykkstedene var markert.

Se, vi har fulgt dere nøye, men hver gang vi er kommet, har dere vært borte! Sist gang var det på Bryn, og nå holder dere til i en hytte ved et vann. Hvor er det?

Anders måtte ikke si noe, de to i hytta måtte ikke røpes.

Sett deg, brølte bulldogen og slo Anders over knærne så han falt overende. Han hadde nå fått håndjernene festet med hendene foran,

og de trakk armene hans ned over knærne. Så tredde de et geværlep under knærne og over armene hans, slik at han ble låst fast. Et bind ble strammet hardt over øynene, så ble han vippt overende.

Du sitter godt fast nå, din røde jævel! Nå skal vi løsne på tungebåndet ditt.

De lo rått. Hvor ville de slå?

Begge slo. Anders forsøkte å gjøre seg lett og skubbe seg unna når han ante slagene. De slo pusten ut av ham, slo over hoftene, føttene. Hvor lenge ville de holde på?

Spørsmålene og slagene haglet. Magen slo seg vrang, og det gikk i buksa. Med ett var det underlig nok ikke så vondt lenger, det var bare hodet som verket. Alle smertene var lagret der oppe. Det kjentes som om kroppen var blitt en sekk.

De trakk ham bortover gulvet, med subbene hode. Så slo

de igjen. Nesen ble knust, og han følte at han sank inn i bevisstløsheten. De bar ham bort til springen.



Hytta brant en gang etter krigen og dette er det eneste som står igjen, et fundament, et sotrør, en rist og en taksten

Han er ikke lett å få noe ut av, sa fullmektigen. Kuréren hans hadde lettere for å snakke.

De la ham på gulvet. Hjernen hans letnet igjen. De måtte ikke slå mer!



Anders Ekanger og Kong Haakon 7. ved Akershus Festning

Nå, hvor er trykkeriet? Snakk ut!

På Grorud, stønnet Anders.

Grorud, sa de til hverandre. Det er et vann der ute. Vi må reise dit med en gang. Vi må ta ham med.

De vartet håndklær og tørket Anders i ansiktet. Mellom seg dro de ham med slepende ben ut i bilen. I rasende fart kjørte de mot Grorud mens de prøvde å få Anders våken med det våte håndkleet.

Nå er vi på Grorud. De ristet ham våken. – Nå får du vise oss trykkeriet.

Anders så ut, men alt var tåke. Han kjente seg ikke igjen - hadde aldri vært her. Det stønnet han fram.

Så, ikke det? Men denne kjenner du.

De trakk fram en togbillett de hadde funnet i lommeboken hans.

Lørenskog ... vi kjører dit.

Anders falt tilbake i en døs, men kjente voldsomme smerter i dumper og svinger. De kjørte rett mot trykkeriet - han kjente veien. Men de måtte stanse og spørre noen om veien. De visste ikke hvor Langvannet lå.

Er det her? De prøvde å riste ham våken, men han var delvis borte. – Det er sikkert her, sa de og gikk ut av bilen. La fangen ligge, vi får ikke noe bry med ham. Dere får passe på ham, sa de til sjåførene i de to bilene, og gikk så avsted mot vannet.

Gjennom halvåpne øyne så Anders den ene sjåføren lene seg mot det åpne vinduet. Med albuen innenfor snakket han med den andre.

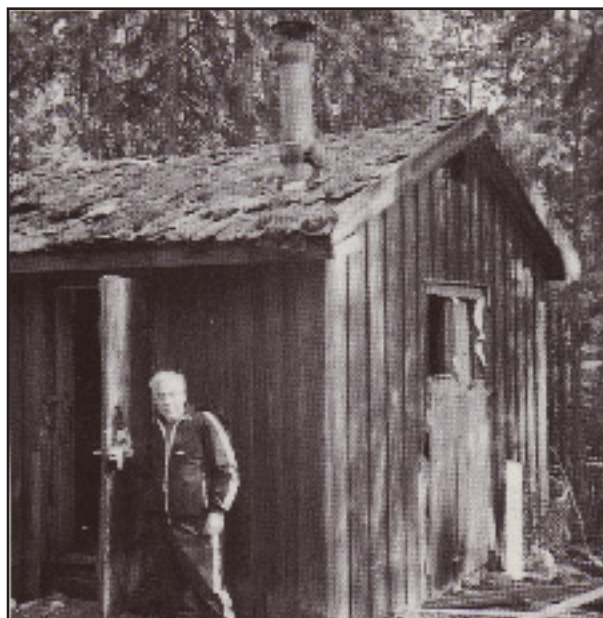
Anders famlet over baksetet. Revolveren! Ved en ren tilfeldighet var han blitt plassert i den samme bilen som de hadde kjørt ham i tidligere på dagen.

Han lente seg inn mot seteryggen, famlet - og så hadde han revolveren i hånden. Han visste at tønna var fulladet. Han visste også at dette var hans eneste sjanse.

Han fikk lirket våpenet over i høyre hånd. Sjåførene snakket sammen. Anders fikk våpenet i skytestilling. Sjåføren utenfor så revolveren. Han bråsnudde og prøvde å løpe. Skuddet smalt. Mannen stupte overende ...

Den andre sjåføren kastet seg ut av bilen og løp for å komme seg i dekning bak den andre bilen. Anders kjente ikke smertene lenger, og

fortsetter side 27



Odd Storsveen utenfor hytta i Gjelleråsmarka syd for Lukedammen

lommestørkleet hans og tørke ham.

Merkelig nok tok en av dem tak i snippen, og gjorde det. Bra han tok forsiktig, tenkte Anders.

Hvor skal vi hente den andre, ble det spurt. Svaret var på Grünerløkka.

Anders lirket og lirket, mens gestapistene var opptatt av å snakke med hverandre og å se ut. Plutselig hadde han revolveren mellom fingertuppene, og fikk omsider lirket den ned bak setet. Deretter klarte han å gjøre det samme med patronesken.

Det var en kvinne gestapistene arresterte på Grünerløkka, og derfra gikk turen rett til Victoria Terrasse.

Anders ble ført inn på et kontor der en høy kar med smalt ansikt ventet. Det viste seg å være en fullmektig, og ved siden av ham sto en tett, undersetsig mann med et bulldogansikt.

Anders fikk et lett sjokk da han så en skrivemaskin og duplikator på bordet. De hadde tidligere vært brukt av «Radio~Nytt». Hvor mye visste de?

De stirret kaldt på ham, flirte ... og fant fram lærkøller som de kastet over til hverandre.

Før, i gamle dager

En historisk oppsummering av vårt nærmiljø

Basert på "på gamle tufter" jubileumsboka for Furuset Skole 1960, boken "Østmarka" av Even Saugstad og egne observasjoner.

Av Eilif Holen.

Vannskillet mellom Oslofjorden og Glomma ligger på Høybråten. Avstanden fra Bjørvika til Øyeren er ikke lang. I rett linje er den bare ca. 16 km. Traseen langs jernbanelinja er noe lenger men likevel kort i forhold til turen fra Fredrikstad langsetter Glomma. For 200 år siden var det bare villmark her.

Over Ellingsrud, Bakås og Rasta derimot var det liv. Her hersket plankekjørerne. På Ellingsrud var det også liv. En mann med navn Even Steen drev fem sagbruk, et teglverk, og ei mølle ved elva. Ved Nuggerud bygde han en demning som kontrollerte elva, og det kalkuleres med at han til tider hadde opp til 1 000 mann i arbeid. Hvor de bodde sies det ikke noe om, men de var sikkert ikke pendlere. Midt oppe i dette gikk gamle Strømsveien med sine plankekjørere og var en av de travleste samferdselsårer i hele Skandinavia. Planketrafikken mellom Øyeren og Bjørvika var "big Business", men la oss ta historien i riktig rekkefølge:

For omtrent ti tusen år siden ble isens kalde teppe trukket til side, og landet steg opp av havet. Strandlinjen lå den gang 220 meter høyere enn i dag. Dalen vår var en fjordarm. Gjelleråsen og åsene innover Østmarka var større og mindre øyer, Ellingsrudåsen var bare en liten holme og Skansen et

undervannsskjær. Landet lettet ryggen 90 meter det første tusenåret. I det andre tusenåret kom jordene ved Kjelsrud, Leirdal, Kaggen, Kløfta og Nedre Furuset til syne. Rester av havets yrende liv lagret på bre elvenes sand- og leirmasser gav grobunn for planter som forlenget er flyttet til varmere strøk. For omtrent 7500 til 2500 år tilbake lå dalen vår i en varmesone, så varmekjære planter som misteltein og bergflette grodde her. Løvskog av alm, lind og eik, blandet med furu og bjerk lyste over dalen inntil granas mørke hær rykket fram i slutten av denne tiden.

Dyr i skog og fisk i vann og fjord lokket mennesker inn i dalen. Hvor tidlig vet ingen, men for 5000 år siden var det her,

«Or Elivaagom
stokk eiterdropar
og voks til jotun vart;
vaare ætter alle
sitt upphav hev der,
di er slaget altfor atalt.»

«Bur han i aust for Eli-vaagar
hundvise Hyme
ved himmelsenden.
Far min djerv
fulla hev kjel,
ei rast er han djup,
romsam er han.»

veidefolket, som
levde av fangst og
fiske. Nøstvetkulturen
kaller fagfolk dette
folket og dets
livsform. Det bodde
på øyer og nes
Oslofjorden rundt,
og videre langs et
smalt belte rundt
norskekysten helt til
Møre. Navnet er etter
en gård ved Drøbak.
På Grorud er funnet
rester av dets arbeids-
redskaper av stein.

Nøstvet-kulturen
hørte til den eldre

steinalder, som begynte for 7000 år tilbake, levde videre gjennom den yngre steinalder til for en 3500 år siden, og inn i bronsealderen som sluttet ved jernalderens begynnelse for omtrent 2500 år siden.

Ved Lutvann, Kjelsrud og Høybråten er funnet steinøkser med skaft hull, ved Ellingsrud en flintdolk - og på Furuset, egentlig Ulsholt, en tykknakkert steinøkse, - funn som er vanskelig å tidfeste.

Gårdsnavnene i kretsen er ikke av de eldste vi kjenner. Vin-gårdene er regnet som de eldste, fra omkring 4000 år tilbake. En slik har vi på nordsiden av dalen, Rommen= Raumvin. Det kan tyde på at den gotiske historiker Jordanes har rett når han år 552 sier at Romerike, Raumariki, var et mektig rike som strakte seg helt ned til fjorden. Da Harald

Hårfagre samlet riket, hørte dalen vår til Vingulmork fylke, Osloar-sysla.

Meget tyder på at sørsiden av dalen lenge var skogkledd, og at Furuset, Furusetter, var en seter. Et utgammelt navn i kretsen er Elvåga, knyttet til våre eldste religiøse dikt. Navnet finner vi i to gudekvede fra Edda: Hymeskvede og Vavtrudnesmål. Ivar Mortensson-Egnund har omsatt dem til nynorsk slik:

Elvåga betyr: de stormfulle vann, og er i gammelnorsk gudelære grensen mellom jotners (ånders) og menneskers verden. Et forsvunnet navn, antakelig om dalen ved Ellingsrud, Guddalr, går i samme retning.

Gjennom dalen vår går tre gamle veier. Romerikstråkket er vel eldst, nå Gamle Strømsvei. En vei gikk over Gjelleråsen forbi Rommen, Opplandsveien, nå Trondheimsveien. En vei gikk like over Furuset, Høybråten og Stovner og over Gjelleråsen, Kongeveien. En liten stubb av Kongeveien er ennå å se mellom Michelets vei ved Nedre Furuset gård til Furusetveien ved Furusetheimen.

Disse veiene kunne fortelle historie. Her har bønder i årtusener brakt varer til fjorden, - her var bagler og birkebeiner på felttog, konger på reise, pilegrimer på vandring til Nidaros.

På Furusetmorenen lå her i middelalderen en liten kirke, endog en soknekirke. Soknet strakte seg fra Bryn til Gjelleråsen. Den lå like ved Kongeveien. Her på Furuset var kirkenøkene bevart til 1833. I 1840 laget professor G. Munthe et kart med navn fra gamle kilder, og plasserte kirken omtrent der Furuset kirke nå ligger.

Furuset kirken nevnes første gang år :1345, men da biskop Jens Nilsson dro forbi i 1591, var den gamle trekirken borte. Soknet gikk i oppløsning i slutten av middelalderen, trolig på grunn av svartedøden, og kom tilbake til den gamle halvfylkeskirken, Gamle Akers

Leverer blomster



over hele Oslo!

Fri levering til Høybråten kirke, og
Alfaset Gravlund

Tlf. 22 10 61 42

Faks 22 21 29 90

Høybråtenveien 40, 1086 Oslo

Høybråten Blomster



Plankekjørerne på Strømsveien av Johannes Flintoe. 1814

kirke, som skulle bli menighetskirken helt til 1860.

Så nære Oslo by var det ikke underlig at samtlige gårder i kretsen hørte til kirken i slutten av middelalderen, fordelt mellom Akers kirke, Klemenskirken, Hovedøy kloster, domkapitlet og prestenes bordhold. Selve den gamle kirkeboen på Furuset tilhørte Klemenskirken, den eiendommelige toskipete kirken som man kan se ruinene av i Gamlebyen. Ved reformasjonen inndro kongen flere gårder til staten - kirken var nå blitt statskirke -, og utover 1600-tallet solgte kongene enkelte gårder til byens borgere og andre. Først senere kom noen av gårdene til slekter --om har hatt dem på odel opp til vår tid. Nedre Stovner for eksempel har i 200 år gått fra far til sønn.



Nuggeruddammen var et forholdsvis stort vann i Ellingsrudelva. Dammen hadde ingen funksjon etter at sagbruket og mølledriften var nedlagt

13.-16. mars 1716 hvinte svenskenes kanonkuler over Bakåsen. Det sies at 4000 bønder og 1200 kavalerister lå der bak «Forskandningsværker og Herrebraater» og tok imot kong Karl XII og hans 2600 menn. Kongen prøvde seg denne veien til Kristiania etter seieren i Høland, men fant å måtte vende tilbake langs Øyeren, og sammen med nye troppestykker gå mot Akershus sørfra. Minnet om at skansene på Bakåsen holdt mot «hjaltekonungen» i disse trefningene ble lenge bevart på Furuset.

Rester av disse skansene kan man fremdeles finne i skogen ved Ellingsrud og Bakås.

På et kart fra ca. år 1800 kan vi se både skansene, forsvunne husmannsplasser, ja, endog åkrer som ble dyrket her på den tid, og over Bakåsen kan vi se den utgamle veien sno seg i store slyng.

Den nå stengte Gamle Strømsveien var hovedveien mellom Øyeren og Bjørvika., Helt frem til over midten av forrige århundre var her et liv som selv vår fartstid ikke har sett maken til. Da hersket plankekjøerne som enevoldskonger over veien.

Plankekjøringen var sa omfattende at godsmassen årlig var større enn transportmassen av varer på noen landevei i de tre nordiske riker! Hvor stor trafikken

var på Strømsveien, får vi en liten teft av når vi hører at bare for enkelte store trelastfirmaer ble i 1846 ført 44 790 tylfter planker Og 90913 tylfter bord til byen. I 1845 utførte Kristiania 63 000 tonn trelast, hvorav 2/3 kom fra Øyeren. Hit kom tømmer fra Østerdalen, Solør og Odalen, fløtet på Glomma til Øyeren. En tylf er en gammel mengdeenhet som tilsvarer 12 enheter.

Tylfte ble særlig brukt om tømmerstokker i skogbruket og i sagtømmer-industrien.

Jo det var litt av et liv, når plankekjøerne kom hujende over åsen, tett i tett. «Skulle en bonde til byen i de dager, var det så å si umulig å komme inn i køen,» fortalte en gammel mann på Furuset, «en måtte bruke snitt, for eksempel skjære i stykker en hestesele, så kjørekaren måtte vike av veien for å reparere.» Opptil 2000 hester kunne være i sving om vinteren med denne kjøringen.

Det var bare en ting som kunne stanse dem, sier P. Chr. Asbjørnsen i «Plankekjøerne»: brennevin.

Ja, de var beryktet plankekjøerne. Denne «skadelige kjørsel», uttaler en kommisjon i 1806, «der omskaper en kraftfull folkeslekt til dagdrivere, og ved den uheldigvis mer og mer utbredende brennevinsdrikken oppsluker fordelene på en for helbred og sedelighet like ødeleggende måte, og gjør kjøerne frekke på landeveien, me-trevne, late og misnøydte hjemme.»

Alt telte med, økonomien som plankekjøernes seder, i kampen for bringe tømmeret fram på en bedre og billigere måte til hovedstadens voksende eksportmarked. For å få kontroll søkte myndighetene flere alternativer.

I 1805 nedsatte regjeringen i København en stor kommisjon for å behandle bl.a. et kanalprosjekt. Dette gikk ut på at kanalen skulle gå fra Bjørvika til Strømmen omtrent etter samme trase som Håkon Håkonsen hadde trukket sine skip og hvor jernbanen senere ble lagt. Vannet skulle en få fra Elvåga og Losby elva. Det ville bli 43 sluser og det hele var kostnadsberegnet til 1 265 000 riksdaler.

Den årlige inntekt var beregnet til 118 000 rd i året som tilsvarte kjørelønn til de 3-5000 hester og 2000 mann som til stadighet kjørte planker og tømmer mellom Øyeren og Bjørvika. Kommisjonen kom imidlertid frem til det resultat at inntektene var kalkulert for høyt og at det ikke kunne skaffes nok vann, hvorpå prosjektet ble skrinlagt. Et annet prosjekt ble anbefalt fra Nittedal over Maridalen til Bjørvika, men p.g.a. krigen mot England, ble alle slike planer skrinlagt. Akersbygdene måtte nøye seg med sine gamle veier og da økonomien igjen begynte å ta seg opp i 1840 var jernbanen kommet.

Plankekjøring, planer om kanal og hestekjørtbane, fikk sitt dødsstøt da Stortinget begynte å interessere seg for jernhesten.

-eh-

Nytt fra Høybråten Bridgeklubb

Etter en halv sesong på vårt "nye" sted Folkvang, må det være lov å si at dette ser lovende ut. Større lokale, bedre luft og mindre støyproblemer.

Det ble også som tidligere nevnt, flere nye medlemmer etter siste års kurs, slik at vi i vårsesongen sort sett var 8-9 bord.

Sesongen ble som vanlig avsluttet med klubb-mesterskapet.

Høybråten Bridgeklubb arrangerte etter sesongslutt "sommerbridge". Det viste seg å slå gått an. I de ukene før ferien dette ble spilt, var det hele 11-12 bord, en gang hele 13 bord. Stor suksess.

Høstsesongen startet opp tirsdag 2. sept. 2008 og fortsetter hver tirsdag kl. 18.30.

Har du lyst til å spille bridge hos oss er du velkommen.

io





Stasjonsfjellet Skole

Skolen har ordet:

Skoleballet

Av Mikkel Carlton Aamold
Klasse 9A, Stasjonsfjellet Skole

Kapittel 1

- Det går ikke, sier jeg jo. Sebastian tar aldri noen sjanser. Det er nok på grunn av foreldrene hans. Mora hans er førskolelærer og faren er prest. Ikke rart han går med finskjorte hver dag. Bortsett fra det er han en grei fyr. Han er morsom, vet alt du trenger å vite om politikk og litt ekstra i tilfelle noen skulle trenge det. Han har kort brunt hår uten noen spesielle tilsetninger. Jeg prøvde en gang å få han til å bruke litt voks, men han likte det ikke.
- Jo da, svarer jeg. Vi må bare prøve.
- Så du har tenkt å skaffe dame, til både deg og meg på en uke, bare for det dumme ballet?
- Ja! Og forresten så er det ikke bare et dumt ball, det er åttendeklasseballet, debuten, starten og vi må se bra ut for de tiende.
- Og hvem tenker du å spørre?
- Alle unntatt ingen!
- Ja vel, blir du med bort til meg etter skolen?
- Ok. Jeg ser ned på klokka: 11.59. Tysk om 1 minutt. Jeg drar med meg sekken og løper ut av kantina. "Kan jeg få resten av puddingen din?" hører jeg Sebastian rope i det fjerne.

Kapittel 2

I 7 år har jeg gått på skole og lært engelsk, norsk og matte. Trenger jeg virkelig enda et språk til? Hvem sin idé var det å prøve å lære ungdom et helt nytt fag? Hvis de ville at vi skulle skjønne litt burte vi ha hatt det fra 1. klasse, det eneste året hvor folk visste hva som skjedde på skolen og gjorde noe lekser innimellom. Fra andre klasse avtar det og i femte er ofte alt borte.

- Christian, hast du, aber hast du nicht macht deine hausaufgaben?

Hva gjør jeg nå da? Jeg kan bare et ord på tysk. Jeg må improvisere:

- Hassen de scha basho gasho, sier jeg. Scheize, la jeg til og fikk brukt det ene ordet.

Håper det funker. Jeg hører læreren rope noe til meg og peke på døra. Jeg hører hun si ordet "rechtor" og fortsetter med sint stemme "aber scenell". Jeg skjønner da et hint. Jeg begynte å gå mot døra og fortsetter mot rektors kontor. Ved lærerværelset titter jeg inn. 5-6 lærere sitter rundt et bord og drikker kaffe. Jeg hører Dilla, KRL læreren min fra Stavanger, le høyt. Av en eller annen grunn respekter de andre lærerne han og ler med. Rar verden der inne hos lærerne. De er helt vanlige folk når de er alene, men med engang de snakker med elever må de gjøre alt lærerikt, trygt og stille. Jeg går videre til rektors kontor. Rektor er en stor mann, bokstavelig talt, ikke metaforisk. Jeg går inn på kontoret. Bak skranken sitter en eldre kontordame. Hun er gammel nok til å pensjonere seg minst to ganger. Spørsmålet er

alltid det samme:

- Hvorfor er du her da?
- Jeg svarer at jeg glemte å gjøre lekse mi og hun sier at da må jeg nok ringe hjem. Det ringer ut. Jeg aner en sjanse. Jeg plukker opp det gammeldagse telefonrøret og slår inn nummeret til Sebastian.
- Hei, det er Sebastian, sier han
 - Hei, mamma, svarer jeg
 - Mamma??
 - Jeg glemte visst å gjøre lekse mi i dag jeg mamma.
 - Jeg tror du har ringt feil...
 - Åhh, okay.
 - Hva gjør du Christian?
 - Ja vel, mamma, ha det.

Jeg legger på og går ut av kontoret. Som å stjele sukkertøy fra småunger, tenker jeg. De folka burde seriøst skaffe seg et system som virker. Det funka kanskje på 60-tallet, men ikke nå lenger.

Kapittel 3

- Vi trenger en plan, sier jeg til Sebastian
- Ja, ok. Hva tenkte du på da??
- Noe som er lett å følge og systematisk, svarer jeg. Wow, visste ikke at jeg kunne det ordet.
- Kan vi ikke bare lage en liste over alle jentene på trinnet og rangere dem etter utseende?
- Jo, det var en god idé, henter du noen ark?
- Kan du ikke gjøre det selv? Redaksjon 1 starter nå og Siv Jensen skal snakke om samferdselspolitikk.

Der har vi det igjen: Politikk, politikk, politikk. For min skyld kan både Erna Solberg, Jens Stoltenberg og resten av gjengen gjerne dra til Asabajan!

Jeg går bort til skrivebordet hans og tar et ark fra printeren. Etter en time e har jeg skrevet ned ca. 30 navn. Det er vel en fin start det. Men hvordan skal jeg spørre dem? Jeg snur arket. Sjekkerepplikker skriver jeg som overskrift.

1. Vil du bli med meg på ballet?? (klassiker)
2. Tenk hvor pen du vil se ut ved siden av meg på ballet! (sleip)
3. Du, Meg, Ball?? Henter deg kl. 19.00?? (kjapp en)

Det var vel nok. Da er det bare å prøve.

Kapittel 4

- Da kan vi stryke henne også.
- Jeg tok opp arket fra lomma og satte et kryss i ruta hvor det stod 13.
- Neste er Elise Karlsen i 8b.
 - Vi spør de jentene der om de vet hvor hun er... Hei, jenter, vet dere hvor Elise er??
 - Ja, hun er i D-korridoren.

To minutter senere står vi i D-korridoren. Elise står sammen med noen andre jenter. Vi har allerede spurt to av dem, - negativ respons.

- Denne får du ta, sier jeg til Sebastian.
- Han går bort og prikker henne på skulderen. Hun snur seg og ser på han.
- Tenk hvor pen du vil se ut ved siden av meg på ballet! Sier han.
 - Spør du meg om å gå på ballet med deg??
 - Ja

- Hmm, jeg har jo ingen andre. Skal du ha dress??
- Dress, jada.
- Ok. Kommer du klokka 19.30?

Han klarte det!!!! Han fikk napp. Sebastian Alkisen alias Kalkisen har fått seg en kvinnelig person på ball.

Da er det bare meg igjen. Jeg har 17 navn igjen på lista. Marie er neste. Kanskje jeg skal la Romeo og Julie være i fred og forsøke på egen hånd. Jeg går stille vekk.

Kapittel 5

28 jenter!! 28 jenter spurte jeg. Hvordan er det mulig at alle kan gi samme svar, med samme tonefall og bruke samme blikk. Ingen av jentene på hele trinnet svarte ja, ikke engang kanskje.

Jeg er sur. Jeg gjør mattelekser. Dårlig kombinasjon. Blyanten brekker. Jeg brekker blyanten i to og kaster den i søpla. Mamma som står på kjøkkenet og skreller poteter spør:

- Hva er det?
- Det er det dumme ballet.
- Hva med det? Vi har jo allerede kjøpt deg en dyr dress.
- Men jeg finner ingen å gå med.
- Hva med hun jenta du ble kjent med i Drammen i sommer?
- Det er så langt dit.
- Jeg kan kjøre jeg! Jeg kan hente henne på fredag etter jobb og kjøre henne hjem på lørdag.
- Wow, mamma. Det var faktisk en god idé.
- Da sier vi det sånn, men du må ringe og spørre om det er greit.
- Jada selvfølgelig.

Kapittel 6

I dag er det ball. Ute er det kaldt, veldig kaldt. Det blåser i alle retninger. Det er kun litt regn i lufta. Som om det er meninga at man ikke skal bli våt, men bare piska i trynet. Når det høljer går vannet i alle fall rett ned. Hvis han ikke kommer nå snart, kommer jeg til å se ut som en sil.

Å, fantastisk, hagl!!! Endelig ser jeg han rundt hjørnet. Han går rolig og avslappet. Når han kommer bort ser jeg at han har ny skjorte og tatt voks i håret. Han prøver å gå uanfektet, men snubler i fortauskanten.

- SV, bannet han.
- Pynta deg litt i dag? Spør jeg
- Naah, samme gamle, lyver han.
- Jeg har fått meg dame jeg og.
- Kult, hvem da??
- Hun jenta jeg møtte i sommer. Mamma skal dra til Drammen og hente henne.

Raskt gikk vi gikk til skolen. Da vi kom fram så vi en stor mengde folk stå foran hoveddøra. Vi hørte noen mismodige "åhh" og "dårlig gjort" og til og med et "haha".

Vi presset oss gjennom folkemengden og så en stor gul lapp henge på døra. Jeg leser, mens jeg tenker: så mye arbeid til så liten nytte.

Skoleballet er kansellert pga hærverk som inneholder egg.

Mikkel C

Nytt fag, ny lærer

Mat og helse er et nytt fag for oss på 9. trinn. Mandag formiddag, 15. september, intervjuet vi Unni Aamodt, læreren vi har i dette faget.

Vi sitter på mat og helserommet, rundt et av spisebordene. Vi begynner med å spørre om hun liker å undervise i faget, og det gjør hun. Unni mener det er et av de viktigste fagene på skolen. Hun sier det er viktig at ungdommer har mye kunnskap om dette, så de lever et sunt og bra liv videre.

• Dere er heldige som har en ledelse og kollegaer som forstår at mat og helse må være et praktisk fag, og ikke bare teori. Sier hun etter en liten tenkepause.

Hun føler seg privilegert som får jobbe med ungdom, og synes det er hyggelig å undervise oss.

Vi spør om hva det verste med å



undervise i faget er, men hun synes ikke det er noe negativt ved det.

- Hvor lenge har du jobbet på stasjonsfjellet skole?
- Jeg har jobbet her i 2 perioder. Først da skolen var helt ny, men så drev jeg en kantine og et kurshotell i 13 år for fengselsvesenet. For 4 år siden begynte jeg her igjen, og har jobbet her siden da.

Hun mener hun bare har hyggelige elever, og har et godt inntrykk av 9A.

Unni har gått 3 år på lærerskolen for mat og helse, og sier det var helt andre kriterier for å bli mat og helselærer før.

Unni spør oss om hva vi synes om faget, noe vi bare har positive meninger om, og det er et veldig populært fag på trinnet. Hun avslutter med å fortelle oss at det er kjøttkaker vi skal lage neste gang. Nam!

Av Amalie Schumann og Beate Skjerven

9A har jobbet med lyrikk i høst. Vi har lest dikt og skrevet dikt. Her kan du lese noen dikt elevene har skrevet selv:

Høst

Et fargerikt teppe
Kler skolen til fest
En vinter i vente
der høsten er best
En tornado av farger
Gir sjelen min ro
For her vil jeg bo

Av Sebastian Høeg

Matteboken min

Matteboken er min beste venn
Det er alltid den som blir med
meg hjem
Stappfull av mange fine tall
Er det derfor jeg ikke går på ball?

Av Magnus Steffensen (diktet er
for øvrig dedikert til mattelærer
Tor Ivar Bang)

Et dikt?

Et lite dikt på 1-2-3
Det er vanskelig det
Hva skal jeg velge å skrive om?
Jeg føler meg helt tom.
Jeg får det bare ikke til.
Kan noen hjelpe meg?
Vær så snill!

Av Anine Andresen

Nok et dikt

Mine sorger er ikke dine
Men dine drømmer er snart også
mine
Her oppe fra kanten kan jeg se alt
Håper du bryr deg om jeg så falt
Jeg faller ikke, jeg hopper selv
Gråt min venn, jeg dør i kveld

Av Mia Aas Horten

Orienteringsdag i Lillomarka for Stasjonsfjellet skole

Tekst: Mia Aas Horten og Christine Stryken 9a

Intervjuoffere: Lisa Elvevoll, Elise Fossum, Kristina Fjellhaug, Magnus Steffensen, Isabel Sogn, Anniken Borkenhagen, Martine B. Asker, Siri N. Larsen.

220 elever står klare for orientering i Lillomarka.

Det første paret går ut i skogen idet Ragnar Utvik blåser i startfløyta.

På Stasjonsfjellet skole var det aktivitetsdag for alle elevene 11. september. Ti klasser, med til sammen 220 elever og 22 lærere var klare for orientering. Lærerne måtte løpe ut i skauen på sin post for å forhindre at elever gikk seg bort, noe som skjedde i fjor.

- Det var skikkelig kjedelig, kan Lisa Elvevoll fra 9a fortelle.
- Vi kom oss i alle fall på stien, sier Elise Fossum.
- Til slutt, avslutter Kristina Fjellhaug.

Men i år var det ingen som gikk seg vill, selv om det var en del seige føtter, veldig vått, og noen som brukte lenger tid enn andre, og et nesten brukket bein.

For noen er dette kanskje en morsom opplevelse. For andre, er dette noe noen vil unngå. Martine i 8c vil helst bli syk før neste orientering.

Tross været og et par pessimistiske elever gikk alt som det skulle.

Konseptet var at alle elevene skulle ut i skauen for å finne poster. Hver gruppe fikk et kart. Det var 18 poster i alt, men du skulle bare finne seks basert på hvilket trinn du gikk på.

Noen syns det var interessant, noen ikke.

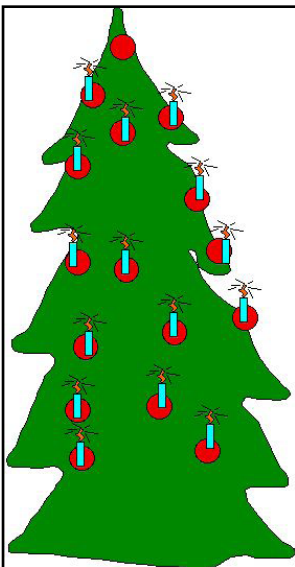
- Det var interessant på en kjedelig måte, sier Anniken Borkenhagen om aktivitetsdagen.
- Isabel fra 9b syntes det var kronglete og langt, gjørmete og vanskelig å finne postene.
- De fleste elevene syntes det var digg å komme fram, for da kunne de grille pølser.
- Det var ikke noe gøy, sier Siri N. Larsen fra 10c. Alle var altså ikke enige i at det var en fin dag, men nå er det i alle fall et år til neste gang!

Groruddalens Historielag

Hva skjer?

Dato/tid	Møteplass	Aktivitet
Torsdag 13. november, kl. 1900.	Årvoll gård, Fjøsøl.	Åpent medlemsmøte. Taternes historie. Forfatteren Thor Gotaas snakker om taternes lokalt og nasjonalt.
Lørdag 29. og søndag 30. november	Grorud Samfunnshus.	LIONS' julemesse. Historielaget har stand med salg av den nye årboka.

DET TAS FORBEHOLD OM ENDRINGER!



Husk tenning av julegrana i

Høybråten park

Søndag 30. november

kl 17.00

Julenissen kommer.



Vi bygger nye Høybråten Skole
etter OPS-modellen

les mer om OPS på www.skanska.no

SKANSKA

8. MAI PLASSEN i Gjelleråsmarka



Natt til 8. mai, hver år siden 1945, har bålet flammet opp ved "varden" på toppen av Gjelleråsen. Bålet kan sees fra luften, noe som har skapt furore da Gjelleråsen ligger i innflyvningstraseen til Gardermoen.

Det var her milorg- jegerne fra gruppe 13131 samlet seg natt til 8. mai etter å ha fått underretning om tyskernes forestående kapitulasjon. De var mange i 1945, klare til å rykke inn og ta over styringen av lokalsamfunnet. Nå er det dessverre ikke mange igjen. De fleste som møtte opp i år var etterkommere.

En spesiell dag ble det likevel. To av krigens veteraner, Leif Hovelsen og Øyvind Berntzen, i dag 85 og 87 år møtte opp. Leif som som ble omtalt i forrige nummer, insisterte på å være med da jeg fortalte om minnehøytidligheten, og Øyvind med sine 87 år har vært fast inventar ved disse samlingene hvert år siden freden kom.

Det å se disse to møtes, var en sterk opplevelse for oss i 2. generasjon. Leif satt på Nr.19 i 4 mnd som 20 åring, hvor han ble slått og torturert men varige skader, og Øyvind satt inne i 8 mnd på samme sted uten dom. Øyvind ble med på lasset den dag de arresterte Ivar Bølgen som var leder for Stovner milorg. Han hadde nemlig hypel i 2 etg. hos Bølgen.

På Nr. 19 ble Øyvind, med sine 22 år "løpegutt eller ganggutt". Hans jobb var å ivareta de tjenester pålagt ham av gestapistene med å levere mat, bringe pakker og post, hente å bring vask, etc.. "Schnell, schnell".

Øyvind så alt, men kunne ikke gjøre noe og han minnes godt hvilke pinsler Leif måtte gå igjennom og nå møttes de her, på 8. mai plassen.

-eh-

Vardevakt

*Skrevet av Willy Wanberg
(1945)*

*Varder har alltid vært tent
I nordmenns hjerte.
Hva historien enn kan ha skjenket oss
Av lidelser og smerte
Har menn av Haralds stamme
Holdt trofast vardevakt
I tusende år,
Som vi i denne natt.*

*Nu er vi en enig stamme
Vi eier vår dyre jord.
Å, måtte vi aldri glemme
De som betalte med blod.
De roper til oss fra graven,
Ukjente kvinner og menn.
Så la oss da sverge kammerater,
Vi skal love å bli som dem.*

*Sitt liv de gav oss.
Det minste vi gir til gjengjeld
Er å by vår fiende tross.
Og la det da aldri hende
At varden var uten vakt.
I tusende år var varden tent
En natt i april var det glemt.*

*Varden var slukket den natt,
La oss ta det i evig minne.
En nasjon med mye større makt,
Kan gjøre det ennu mindre.
Men ennu skal ingen kanskje tre
At normenn var uten ære.
Og heller skal ingen komme å si,
At vi lot kampen være.*

*Derfor gutter, tenn varden i natt,
Det er vi som skal holde vardevakt.*



Leif Hovelsen 85 år og Øyvind Berntzen 87 år ved 8. mai plassen



Terje Wanberg leser "Vardevakt"

Høybråten Fysikalske Institutt

I innbydende lokaler kan vi tilby:

- | | |
|----------------------|--------------------------------|
| * Fysioterapi | * Akupunktur NAFO (tidl. NFKA) |
| * Manuellterapi | * Medisinsk treningsterapi |
| * OMI | * Treningsmuligheter |
| * Lymfødembehandling | |

AVTALE MED BYDELEN

Høybråtenveien 76, 1088 Oslo (tidl. postkontoret)

Tlf: 22214949 Faks: 22214947

Da Øyvind Berntzen (22 år) ble arrestert av Gestapo

Møte på 8. mai plassen mellom Øyvind Berntzen og Leif Hovelsen fikk meg til å skjønne at her var det ting jeg ikke visste noe om. I sommer ringte jeg Øyvind Berntzen og spurte om han hadde noe å fortelle. Det hadde han.



Øyvind Berntzen

Øyvind Berntzen forteller.:

Jeg hadde en liten hybel hos Bølgens. Margit var min tante og da begge mine foreldre var døde, ble dette et naturlig sted for meg å være.

Hybelen lå i 2. etasje. Ivar Bølgens var sjef for Stovner Milorg og hadde ofte besøk av en agent fra England eller Sverige som ville overnatte, og da ble jeg plassert på sofaen nede. Den kvelden jeg ble arrestert, ventet de en agent, men av en eller annen grunn kom han ikke, og jeg fikk hybelen min tilbake. Da jeg skulle legge meg, kjente jeg noe hardt og kalt under puta, der lå en ladd pistol. Den var ikke bare ladd men også spent, klar for skudd. Jeg kjente ikke våpnet og ville ikke tukle med det, derfor la jeg det i vinduskarmen som det var. Jeg visste om Bølgens involvering i milorg, men med mine 22 år var jeg for ung til å delta. Vi ble likevel fortalt at vi alltid måtte alltid være beredt på razzia, og at hvis de kom, ville det være om kvelden eller natten, og huset ville bli omringet. De ville storme inn og ikke gi noen sjanse til å gjemme bort ting eller flykte.

Den kvelden kom Gestapo. Huset var omringet og gestapistene stormet inn. Ivar Bølgens forsøkte å rømme ved å hoppe ut av

et vindu, men landet galt og brakk ankelen i fallet. Gestapo var over ham på et øyeblikk. Selv om han lå på ryggen med hendene i været, kom gestapisten bort til ham og skjøt ham i brystet. Skuddet gikk inn i lungene og ut i armhulen. Likevel klarte Bølgens å svelge en giftpille, men som de sa på Ullevål Sykehus, den kraftige blødningen gjorde at giftpillen bare fikk redusert virkning. Bølgens ble liggende på Ullevål Sykehus, under bevoktning, et halvt år.

Jeg våknet av alt bråket og skyndte meg bort til vinduet. Forsiktig fikk jeg en åpning stor nok til å få dyttet revolveren ut. Jeg var redd den ville gå av i fallet, men jeg hadde ikke noe valg. Heldigvis landet den i en snøfönn uten å gå av. Samtidig stormet Gestapo inn i rommet og jeg ble arrestert. Rommet ble gjennomsoekt, men de fant ikke noe annet enn en gammel uniformsjakke etter bestefaren min. Den tok de.

Med hendene i været ble jeg ført inn i en bil som stod utenfor, og derfra gikk det rett til Nr.19, hvor jeg ble sittende i 8 mnd. uten dom.

Revolveren ble funne neste vår av en nabo, som tuklet med noe han ikke kjente til og skjøt seg i hånda.

-eh-

A/S CENTRUM GUMMISERVICE



I våre nye lokaler
på Skårer står
våre fagfolk alltid
klare til å hjelpe deg
24 timer i døgnet

A/S Centrum Gummiservice kan tilby dekk og felger til alle typer kjøretøy. Våre fagfolk vil hjelpe deg enten det er til person - varebil - trillebære eller vogntog. Vi kan hjelpe deg med valg av dekk og felger til akkurat din bil. Vi er medlem av Dekkpartner kjeden og har derfor over 60 samarbeidspartnere over hele landet.

- ★ DØGNAVAKT
- ★ SERVICEFIL
- ★ GODT PARKERINGSMULIGHETER
- ★ ERFARNE FAGFOLK

- ★ VI FØRER ANERKJENTE MERKER
- ★ GODT UTVALG I LETTMETALLFELGER
- ★ VIKANTAGRE DERES DEKK

INDUSTRIVEIEN 9

1473 LØRENSKOG

TLF: 67 98 96 50

24-TIMERS VAKT TLF: 41 44 85 89



Du finner oss bak Karlihaugen ved Ellingsrud



Endelig er Høybråten skole ferdig

Onsdag 20. august var det offisiell åpning av den nye skolen. Gamleskolen stod der nyoppusset i all sin prakt, med ny gårdsplass og nytt interiør.

Åpningen ble foretatt av ordfører Fabian Stang. Dagens underholdning var det skolens elever som stod for med bl. a. pikekoret, skolekorpset og strykeorkestret. Thor Gjermund Eriksen var dagens konferansier.



-eh-

Faiza (6) ordfører Fabian Stang og Marius (12) venter på å klippe snora



Pikekoret åpner



Det er ikke hver dag vi har slikt besøk



Skolekorpset er klar for "Lenge det gikk"



Ingen fest uten ballonger

Kari Gaarder



Hun skulle ha vært der, men dessverre ble det Stovnerskogen Sykehjem i stedet.

Et fall på kjøkkenet førte til at hun fikk en brist i ryggen og er for tiden på Stovnerskogen Sykehjem. Kari Gaarder er født i 1914 og oppvokst på Røa gård som lå omtrent der stien til Liastua begynner. Høsten 1921 begynte hun sin skolegang ved Fernerskolen i Vardeheimeveien og var med på

flyttelasset i januar 1922 til Høybråten dengang nye skole. Skolen var ikke helt ferdig men elevene fikk ta i bruk to eller tre rom. Tenk å få være med i det første kullet som begynte på skolen. Kari Gaarder hadde gledet seg til å bese den nye skolen, men skjebnen ville noe annet, Kari Gaarder er pr. i dag en av Høybråten's eldste. Vi ønsker henne god bedring.

Høybråten Skole – et resultat av godt samarbeid



Høybråten skole er et resultat av godt samarbeid mellom offentlige og private aktører. OPS står for Offentlig Privat Samarbeid og innebærer ofte en rekke økonomiske fordeler for kunder, skattebetalere, brukere og utbyggere. Så også med Høybråten skole.

Om OPS

OPS bringer sammen utviklere, investorer, entreprenører og andre serviceytere for å finansiere, bygge og vedlikeholde for eksempel skoler. Det dannes grupper på tvers av disse partene som skal levere tjenester i henhold til sterke kontraktsavtaler med kundene i offentlig sektor. I OPS prosjektet tar den private samarbeidspartneren normalt ansvaret for finansieringen av prosjektet. Tilbakebetalingen kan skje gjennom brukerbetaling eller avtalt offentlig leiepris. I de fleste tilfeller tilbakeføres bygget til de offentlige etter kontraktens utløp. Disse kontraktene varer oftest mellom 15 og 50 år.

I dette tilfellet er det Oslo kommune og Skanska som samarbeider om utbygging, drift og vedlikehold av Høybråten skole. Undervisningsbygg har solgt hele skoleanlegget til SG-Finans AS, som igjen har engasjert Skanska til å bygge og rehabilitere skolen. Undervisningsbygg leier skolebyggene i 25 år, og skoleanlegget tilfaller Undervisningsbygg uten ekstra kostnader etter at leieperioden er over. Det er snakk om effektivisering – ikke privatisering.

Fleksible løsninger

Fleksibilitet og smarte løsninger har hele veien vært i fokus under planleggingen av skolen. Smart bruk av arealer som er tilpasset undervisningsmodellen må kjennetegne moderne skolebygg. Og det gjør det på Høybråten skole.

Et helt nytt skolebygg er ført opp for 1. til 4. trinn. Dette rommer administrasjonen, flerbruksrom og SFO. Det gamle bygget fra 1922 er bygget helt om og totalrehabilitert. Der holder nå 5. til 7. trinn til. I dette bygget finnes det også spesialrom for mat- og helse, naturfag, kunst- og håndverk, bibliotek og et skolemuseum.

I tillegg er det bygget et nytt kroppsøvningsbygg. Høybråten skole er en baseskole. Bygget er utarbeidet i samsvar med moderne pedagogikk. Det betyr at i stedet for klasserom i tradisjonell forstand, er det et stort rom med flere grupperom i ulike størrelser i direkte tilknytning. Totalt areal er cirka 7 300 m²

Med hensyn for miljøet

Miljøhensyn er et svært viktig område i Skanska. Vi legger stor vekt på at alt fra materialvalg, energibesparende løsninger til måten vi bygger på, skal skåne omgivelsene våre. Under jobben med Høybråten skole har

Skanska vektlagt disse hensynene i forhold til for eksempel støy under byggeprosessen, rystelser og transport av materialer og utstyr. Det er også et viktig miljøhensyn at det er valgt å rehabilitere det gamle skolebygget, istedenfor å bygge alt nytt. Et annet viktig aspekt er for Skanska er avfallshåndteringen på prosjektet. Det skal være rent, for det er viktig både for de som arbeider på prosjektet og for omgivelsene.

Skanska er stolt av å ha bidratt til denne flotte skolen. Vi ønsker å takke våre samarbeidspartnere for et meget godt samarbeid.

Fakta:

- Høybråten skole er en 1-7 skole med 570 elever fordelt på 7 baser.
- Skolen har 70 ansatte.
- Skolen består av to nye bygg (ferdig 2008) og et gammelt bygg (bygget 1922, totalrehabilitert 2008).
- Totalareal: 7 300 m².
- Byggstart: Oktober 2005.
- 7. februar 2007 flyttet 1.-4. trinn, skolens administrasjon og SFO inn i et helt nytt bygg.
- Et nytt gymbygg ble tatt i bruk samme dato.
- 6. mai 2008 flyttet 5.-7. trinn inn i det totalrehabiliterte bygget fra 1922. I dette bygget finnes også spesialrom for mat- og helse, kunst- og håndverk, bibliotek og skolemuseum.
- Uteområdet er totalt endret og var klart til bruk fra 18. august 2008.
- Prosjektleder i Undervisningsbygg: Marianne Braarud.
- Entreprenør: Skanska.
- Eier de første 25 årene: SG-Finans.
- Arkitekt: Link Arkitekter AS.

Vil du lese mer om OPS så finner du det på www.skanska.no





Natteravnene på Høybråten

Til alle beboere og Vel-Nytt sine lesere. Vi er flere foreldre med barn på Høybråten skole og Stasjonsfjellet skole som er med å gå

natteravn her på Høybråten.

MEN vi trenger flere folk til å være med å gå og vi trenger flere til å være nøkkelnatteravn.

Dette er en flott mulighet til å være med å trygge nærmiljøet vårt. Møte ungdommen der hvor de holder til, og være en støttespiller om noe skulle hende. Vi er ikke politi, og har heller ikke tenkt til å opptre som det, men vi vil at alle skal ha det trygt og godt i vårt nærområde. Dette kan du være en del av!

Det er ikke mye jobb, men man må avsette en helg i halvåret sånn cirka.

Vi har base i parken under paviljongen, og vi går rundt på Høybråten.

Dette er et positivt tiltak som kan bli borte, om vi ikke får flere til å være med å gå.

Ta kontakt med Jon-Inge Sogn.

Tlf 98830451 email jon.sogn@online.no

Unge strykere på tur

Valdresmarsjen klang mellom husene da unge strykere fra Høybråten skoles strykeorkester og Grorudskolenes strykeorkester sammen marsjerte nedover hovedgaten i Sandnes sentrum. Anledningen var Orkesterfestivalen O08, en strålende festival som samlet over 900 barn og unge fra 30 ulike orkestre i Norge og andre europeiske land en langhelg i juni.

Som avslutning på vårsemesteret bestemte vi oss for å delta på den internasjonale orkesterfestivalen i Rogaland, som ble arrangert i forbindelse med Stavanger som europeisk kulturhovedstad 2008. Turbussen

ble fylt opp av fioliner, celli, gitar, barn, voksne ledere, soveposer og ALT annet man trenger for å ha det bra på tur. Vi børstet støv av orkesterets gamle fane fra 1955 og håpet inderlig at været holdt slik at vi også kunne delta på utendørsarrangementene. Småregn og følsomme treinstrumenter er ingen god kombinasjon. Innendørskonserter i kirker og andre konsertlokaler var planlagt, men det hadde vært ekstra moro å få marsjere og spille.

Nye vennskapsbånd

Men Orkesterfestivalen O08 handlet imidlertid om mer enn konserter. Et av festivalens mål var å skape internasjonale nettverk med fokus på fellesskap og samhold, på kreativitet og samarbeid. Og det gjorde den så absolutt. Vi delte overnattingshall med Juniorsymfonikerne og Jugendorchester



DET GIKK STRYKENDE Å MARSJERE! Høybråten skoles strykeorkester og Grorudskolenes strykeorkester spilte seg gjennom hovedgaten i Sandnes under opptoget under Orkesterfestivalen O08.

Foto Erik Holmqvist

Høybråten Begravelsesbyrå

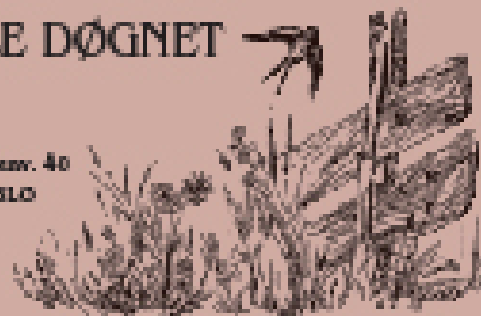
Din tillit – vårt ansvar



22 21 80 00

HELE DØGNET

Høybråtenv. 40
1095 OSLO



Borghorst fra Münsterland i Tyskland, noe som skapte nye vennskap på tvers av alder og landegrenser. Vi fikk noen flotte og spennende dager med mange gode konsertopplevelser. Våre musikere spilte både i Kongeparken, i Sandnes Kirke og i Sandnes Kulturhus. En av dagene tok vi turen inn til Stavanger by, der korps fra hele landet hadde sin festival. Det var ekstra moro og stor gjensynsglede da Høybråten skolekorps kom marsjerende. Høydepunktet for orkesterfestivalen var nok avslutningskonserten med felles urframføring av festivalverket *Norwegian Landscapes* skrevet av Tormod Tvette Vik. 900 barn i alle aldre i vakkert symfonisk samspill var en stor opplevelse!

Orkestersamarbeid

Høybråten skoles strykeorkester har et års tid samarbeidet med Grorudskolenes strykeorkestres seniorgruppe. Et fruktbart samarbeid som gir de unge i seniorgruppen, som er i alderen 11 til 17 år, muligheter til å spille spennende og utfordrende musikkstykker. I tillegg har styrene i de to orkestrene god nytte av å utveksle erfaringer. Geografisk dekker vi til sammen øvre del av Groruddalen, men er ikke konkurrenter i så måte. Grorudskolenes strykeorkester leier undervisningslokaler på Nortvedt skole og tar inn elever fra Grorud og omegn. Høybråten skoles strykeorkester er i utgangspunktet knyttet til skolen, men tar ved kapasitet også inn elever fra omliggende områder. Begge orkestre har for tiden noe ledig kapasitet og tar gjerne inn nye elever.

"Pirates of the Caribbean"

For tiden øves det blant annet inn filmmusikk i musikkrommet på skolen. Musikken fra "Pirates of the Caribbean" fenger, her er det høyt tempo og uvante rytmer som skal falle på plass. Vi håper at et planlagt konsertprosjekt sammen med skolekorps et senere i høst kan gi anledning til å dele denne musikken med et publikum.

Tekst Tone Varang



Nytt fra bydel Stovner



Program i Kultursalen – Nedre Fossum Gård Høsten



Nedre Fossum Gård

Nedre Fossum Gård

Gledelig nyhet for ALLE beboere i bydel Stovner er den nyoppussede låven på Nedre Fossum gård: her kan man forvente et mangfold av kulturaktiviteter i den nye Kultursalen. Her finner du også Stovner helsestasjon for hele befolkningen, og Nedre Fossum gård barnehage med 72 plasser, og en koselig bydelshage. Legg søndagsturen til gården i Karl Fossums vei 1!

Utviklingsprosjekter ved bygrensen

Bydel Stovner er i likhet med Høybråten velforening opptatt av alle utviklingsprosjekter ved bygrensen, og konsekvensene for det lokale veinettet på Høybråten og Stovner. Gjennom

kontinuerlig oppfølging i plansaker håper bydelen å få gehør for regional planlegging og godt samspill mellom fylkene.

Det er svært positivt at Vel'et benytter de kanaler som er opprettet for publikum i forhold til det politiske apparatet

i bydelen. I siste møte i bydelsutvalget kom Ragnar Torgersen, leder av miljøutvalget i Høybråten Vel. Han la fram sitt syn i åpen halvtime vedr. Skårerødgården og utviklingsplaner ved bygrensen. Dette var et svært nyttig innspill til bydelens saksbehandling. Det er viktig å huske at alle møter i råd, utvalg og komiteer er åpne for publikum. Alle sakspapirer med vedlegg ligger på vår internettside slik at det er mulig å forberede seg til møtene: www.bsr.oslo.kommune.no

Groruddals-satsingen:

Høybråten-parken er et samarbeids-prosjekt med bydelen. Videre-utviklingen skjer med støtte både fra Grorud-dalsprosjektet

og Bomiljøfondet for å få gjennomført aktiviteter slik Høybråtenbeboerne ønsker. Lekepark og hinderløype er et nytt samarbeidsprosjekt som vil bidra til at parken blir mer spennende.

Nytt innen helse:

Stovnerskogen sykehjem i Ruths vei 4 er etablert i et idyllisk område med moderne enerom. Det er Sykehjemsetaten som har ansvaret for driften.

Mandag 15.09.08 ble Spesialisert korttidsenhet offisielt åpnet. Dette er et tilbud til pasienter i overgangen mellom sykehus og eget hjem, et samarbeid mellom A-hus og bydelene Stovner og Grorud.

-Det er plassert to benker ved tennisbanen på Høybråten

Møter i bydelsutvalget- bydel Stovner 2.halvår 2008

Møtene holdes i bydelssalen, Karl Fossums vei 30, inng.B

Møtene er åpne for publikum og starter med "Åpen halvtime" der Stovner bydels beboere har anledning til å stille spørsmål og fremme synspunkter uten debatt.

Velkommen til møter:

13.november

11.desember

Sakskartene ligger på internett: www.bsr.oslo.kommune.no

Høstens Program:

Onsdag 5 nov. Gisle Børge Styve Trio
(fra Beat for Beat)

Lørdag 15.november kl.12.00
"Fugl"

spilles av Agnes Buen Garnås og Ruth
Wilhelmine Meyer. Lyd, sang og fortelling
knyttet til fuglen. Vakker forestilling for alle
fra 0 år og oppover.

Lørdag 6.desember kl. 12.00 "Skinnevotten"

juleforestilling spilles av Stovnerbarnehagens
dramagruppe. Ukrainsk folkeeventyr om en
mann som mister votten sin, og alle dyrene
som flytter inn i den!

Alle forestillinger og konserter er gratis.
Nærmere opplysninger på tlf. 23 47 18 82 e-
post: remi.brevik@bsr.oslo.kommune.no

Har du en idé eller et prosjekt på gang, men trenger penger?

Stovner ungdomsråd har midler til prosjektet ditt!

Kriterier/retningslinjer for å søke om penger:

- * Arrangementet, aktiviteten eller prosjektet skal være til, for og av ungdom mellom 12 og 20 år fra bydel Stovner.
- * Støtten skal nå en gruppe på minst fire personer.
- * Organisasjoner og grupper som mottar midler fra andre støtteiltak vil bli prioritert lavere.
- * Maksimalt støttebeløp er 15 000 kr.
- * Det må leveres en rapport senest fire uker etter arrangementet, aktiviteten eller prosjektet.
- * Søknaden må sendes som brev, og må være underskrevet.

Søknadsskjema og mer informasjon finner du her:
<http://ungmed.unginfo.oslo.no/halv-mill.-til-hva-du-vil/>

Søknad sendes: Stovner ungdomsråd
Karl Fossums vei 30
0985 Oslo

Søknader behandles fortløpende.



**Velkommen til SATS Skårer
for en trivelig treningsøkt.**

**Ta med denne annonsen, og få en
gratis prøvetime**

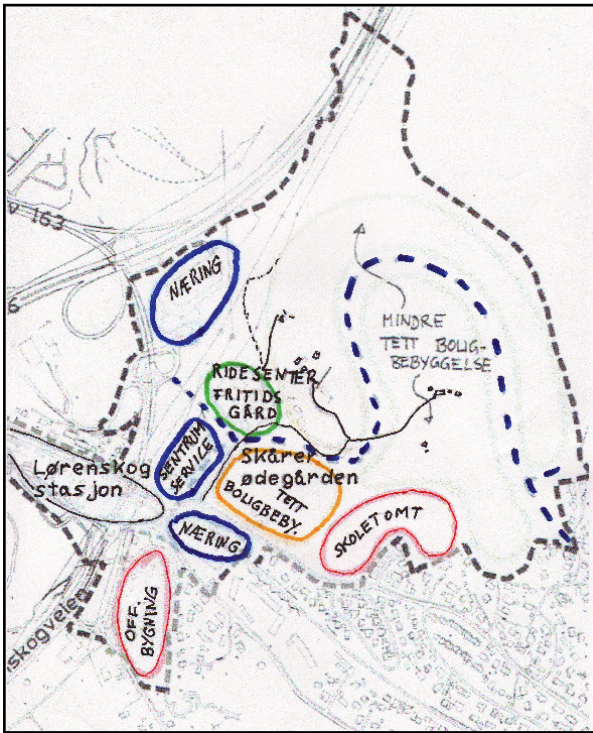
**SATS Skårer, Astrids vei 3
1473 Lørenskog, 67 90 66 60**



Trening du har glede av

Fra Miljøkomiteen

Høybråten velforening v/miljøkomiteen hadde gleden av å invitere byråden og Stovner bydel til en befaring og diskusjon om de store utbyggingsplanene som nå foreligger for grenseområdet mellom Høybråten og Lørenskog kommune. Oslo kommune må forholde seg til to av disse i løpet av høsten; Skårerødegården på Lørenskog-siden (ca. 1 200 boliger, skole, ca. 70 000m² næring, hotell, lokalt kjøpesenter m.m) og Karihaugveien 100 med ca. 50 000 m² kontor og butikk/hotell på Oslosiden.



Kommuneplan for Skårerødegården-Lørenskog Kommune

Skårerødegården

1. Fakta om utbyggingen:

Kommunedelplan for Skårerødegården ble lagt ut til offentlig høring av Lørenskog kommune for sommeren. Ifølge planen har Skårerødegården vært avsatt til utbyggingsområde siden 1991 og er et ledd i Lørenskog kommunes langsiktig bolig- og utbyggingsplaner. Det dreier seg totalt om ca. 1.200 boliger og ca. 70.000 m² næringsareal inkl. skole. Området det dreier seg om, er hele grøntarealet (på oversiden av Haneborgveien) rundt gårdsanlegget samt skogområdet ovenfor, områdene rundt Lørenskog jernbanestasjon, "Limtomta" og Luhrtoppen ved Living. Selvvaagbygg er største eier i området.

Planen har et bymessig preg med høy utnyttelsesgrad. Det planlegges boligareal i form av blokker inntil 6 etasjer ned mot Haneborgveien. Rundt Lørenskog jernbanestasjon blir det et lokalt kjøpesenter med inntil 6 etasjer, hotell med inntil 12 etasjer og næringsareal (kontor og butikker) med inntil 6 etasjer. Mot eksisterende villaområde kommer en ny skole og barnehage. Den

skogkledde åsen får boliger i inntil 4 etasjer.

Utbyggingen er tenkt i to faser. Fase 1: 700 boliger, forretninger, barnehage og ny skole.

Fase 2: Ytterligere 500 boliger, forretninger, ca. 36.000 m² kontor, hotell/konferansesenter, badeland, barnehage. Kommunens begrunnelse for den sterke utnyttelsesgraden er at utbyggingen skjer ved et kollektivknutepunkt, at det skal være gangavstand til jernbanen. Kommunen satser på at Rom Eiendom over tid utvikler og forlenger Lørenskog jernbanestasjon.

Trafikkutredningen viser at trafikksituasjonen allerede blir anstrengt i kryssene mellom Lørenskogveien x Høybråtenveien, og Lørenskogveien x Starveien, før utbygging av Skårerødegården. Ved gjennomføring av fase 1 av utbyggingen vil kryssene bli overbelastet. Avviklingsproblemene blir særlig tydelige i rush-tiden. Så forutsettes det i trafikkutredningen at før fase 2 kan utbygges, må

Lørenskogveien bli utbygget til fire felt fra

jernbaneundergangen opp til Østre Aker vei. Dette har Lørenskog kommune tatt hensyn til og laget en rekkefølge-bestemmelse om at firefeltsveien må komme før utbygging av fase 2. Derved lar det seg gjøre å realisere en full utbygging på Skårerødegården. I tillegg utredet det hvordan et helt nytt Tangerudkryss på E6 (fullt utbygget med ramper i alle retninger) vil virke. Fra trafikkanalysen kan vi direkte lese at trafikken inn Høybråtenveien og inn Starveien vil øke.

Det har muntlig i møter blitt sagt at det vil ta inntil 10 år å realisere hele utbyggingen. Spørsmålet er når man kan starte. Det haster bl.a. for Lørenskog å få bygget ny skole.

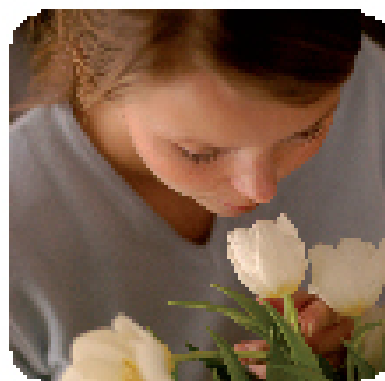
2. Miljøkomiteens vurdering

Vi snakker her om en helt ny "bydel"/tettsted med bymessig bebyggelse plassert i et område som i dag primært er landlig og grønt, men omkranset av veier. Siden Skårerødegården er en del av vårt nærområde, vil utforming av området, grøntarealer, utseende på bygninger etc få betydning for trivsel og livskvalitet for Høybråten befolkning. Vi er positive til at området blir benyttet til boliger, og vi har forståelse for begrunnelsen om plassering nær kollektivknutepunkt for å spare miljøet. Kommunedelplanen for Skårerødegården utgjør imidlertid en så omfattende utbygging, at planen ikke bør godtas slik den foreligger. Utnyttelsesgraden må

Fort. neste side

Skal du selge eller kjøpe bolig?

aktiv



Ring oss idag for en gratis verdivurdering av din bolig uten forpliktelser.

MARKET LØSNING PÅ HVA DU SKAL GJØRE MED DIN BOLIG
MARKET LØSNING PÅ HVA DU SKAL GJØRE MED DIN BOLIG
MARKET LØSNING PÅ HVA DU SKAL GJØRE MED DIN BOLIG

reduseres vesentlig.

Velforeningen har i sin høringsuttalelse foreslått at byggehøyden generelt halveres; fra seks ned til tre etasjer på både boliger og næringsbygg, og at makshøyde på hotellet blir 6 etasjer. Næringsbygget ved jernbanestasjonen bør ned til to etasjer, og bygget må legges lengst unna bebyggelsen nederst i Nuggerudveien/Høybråtenveien. Det må tas strøksmessige hensyn.

Miljøkomiteen er spesielt bekymret for de trafikale konsekvensene. Vi frykter økt gjennomkjøring på Høybråten og på gamle Stovner. Vi slutter oss til bydel Stovners innstilling om at "veiløsning skal være på plass som rekkefølgebestemmelse før utbygging av Skårerøddegården". I tillegg går bydel Stovner inn for å "anbefale at det inngis innsigelse mot at fase 2 settes i gang før Lørenskogveien er utvidet til fire felt". Tillegget til bydelsutvalgets vedtak kom etter forslag fra Høybråten velforening i åpen halvtime. Bebyggelsen i Nuggerudveien/Ellingsrudveien er støyskermene som nå bygges langs Lørenskogveien, hjelper noe. Men situasjonen vil igjen bli verre, og dette taler imot utbygging av Skårerøddegården, spesielt fase 2.

Miljøkomiteen har i høst innledet på to folkemøter i Lørenskog for å legge fram Høybråtens interesser og synspunkter. Vi

har beklaget at Oslo kommune ikke har fått delta i planprosessen, og har påpekt at kommunegrensa gjør at Høybråtens befolkning ikke blir informert eller får si sin mening om en så stor utbygging tett innpå vårt boligområde. Velforeningen er invitert med i en referansegruppe videre.

3. Videre utvikling

Statens vegvesen Romerike har uttalt på et folkemøte i Lørenskog at det ikke er finansiering i Oslopakke3 av en firefelts Lørenskogvei fra jernbaneundergangen opp til Østre Aker vei. Oslopakke3 strekker seg til 2028. Alternativt må veistrekingen inkludert en meget kostbar jernbaneundergang, bli finansiert privat. Posten ville i 2006 ikke finansiere jernbaneundergangen, da de ønsket å utvide Lørenskogveien til fire felt mellom Høybråtenveien og Starveien. En konsekvens av disse forholdene er at utbyggingen kan stoppe opp etter fase 1.

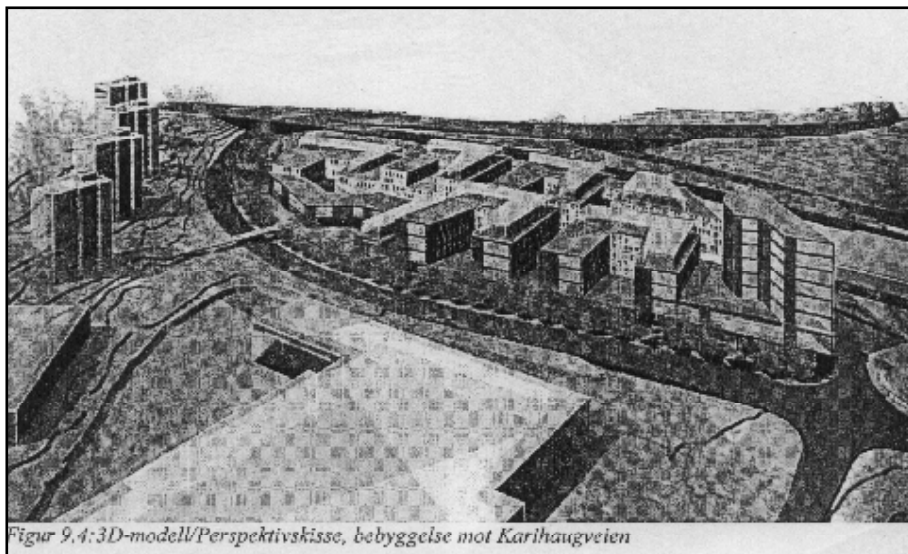
De politiske partiene i Lørenskog er ikke enige om denne kommunedelplanen. Kommunestyrets behandling i juni i år av høringsutkastet viste dette. Spesielt de borgerlige partiene synes utbyggingen blir for voldsom; for høy utnyttelsesgrad, manglende tilpasning til eksisterende bebyggelse, dårlige veiløsninger osv. Det ser ut til å være Arbeiderpartiet som er drivkraften for utbyggingen. De må ha støtte fra ett eller to partier til. Det vil trolig komme justeringer til planen etter høringsrunden. I tillegg forhandler

Selvaagbygg og Lørenskog kommune om skoletomt, noe som også kan føre til endringer. Kommunestyrets behandling av det endelige forslaget til kommunedelplan skjer først utpå nyåret.

Høybråten velforening arrangerte i høst en befarings i grenseområdet mellom Lørenskog og Oslo for å vise alle de utbyggingene som nå enten er vedtatt eller planlegges i området. Vi er opptatt av den manglende helheten, når det gjelder arealbruk, trafikksituasjon og kollektivbetjening. Se ellers egen omtale om hvem som deltok osv.

4. Oslo kommunes høringsuttalelse

Høringsuttalelsen fra byråden for byutvikling forelå umiddelbart før fristen for stoff til Vel-Nytt gikk ut. Uttalelsen er meget positiv for vårt arbeid. Oslo kommune krever at det skal lages en tilleggsanalyse som kartlegger de trafikale og miljømessige konsekvensene som en overbelastning av Lørenskogveien vil gi for de kommunale veiene på Høybråten og Stovner. Viser denne analysen økt trafikk- og miljøbelastning, må avbøtende tiltak beskrives og inngå som rekkefølgekrav i kommunedelplanen for Skårerøddegården. Videre foreslår byråden at det etableres en ny rutine med informasjonsmøter på administrativt nivå mellom de to kommunene før plansaker legges ut til offentlig ettersyn. Dette er positivt! Forslaget er tilnærmet hva Høybråten velforening har etterlyst i lang tid; ikke minst da Lørenskog kommune



Figur 9.4: 3D-modell/Perspektivskisse, bebyggelse mot Karihaugveien

Byggeplaner i Karihaugveien 100

Norgods Eiendom ANS som eier tomten i Karihaugveien 100, og som disponeres av NorCargo AS, har kommet med forslag til videreutvikling av området slik at de har "beredskap til å møte endringer i markedet", som de kaller det. Eksisterende bebyggelse består av 1-4 etg bygninger på tilsammen 13000 m2. Området brukes som godsterminal og har stor trafikk av trailere. Området foreslås omregulert til byggeområde

for forretning for plasskrevende varer, kontor, hotell, lager og industri. Det legges opp til en bebyggelse over terreng på 50000 m2 og under terreng til parkering på 16000 m2. Det vil si en vesentlig endring både i omfang og bruksområder.

Planen har vært til offentlig ettersyn, og det kom da inn 17 uttalelser. Uttalelsene har fokus på støy, trafikkproblemer, kollektivdekning, bygningsvolumer og estetikk. Det har vært

diskusjon hvorvidt planen utløser krav om konsekvensutredning. Fylkesmannen og Plan og bygningsetaten mener den ikke gjør det. Lørenskog kommune mener den gjør det, og har reist innsigelse i den forbindelse.

Plan og bygningsetaten har imidlertid valgt å sende reguleringsplanen til politisk behandling. Plan og bygningsloven krever imidlertid at det gjennomføres mekling før kommunen kan ferdigbehandle saken. Slik mekling skal gjennomføres av fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Plan og bygningsetaten har tatt enkelte av høringsuttalelsene til følge. Det gjelder f.eks at de ikke godtar ny utkjøring i vest til Karihaugveien, men at alt skal gå gjennom dagens innkjøring. Forøvrig mener Plan og bygningsetaten at et hotell på 8 etasjer og øvrige bygninger på 5 etasjer kan aksepteres. Planen som er sendt til politisk behandling er derfor i stor grad slik det ble søkt om. Dette føyer seg inn i rekken av øvrige beslutninger om utbyggingsprosjekter i denne delen av Oslo og i Lørenskog vest, dvs at uttalelser fra velforeninger eller andre frivillige organisasjoner ikke blir hørt i den grad vi mener de burde. Se ellers referat fra befarings 24.09.

Morten Nicholls

Utnyttelse av Bjørnheimveien 16

Bjørnheimveien 16 er tomta (villniss i dag) som ligger helt inntil Karihaugveien mellom Bjørnheimveien og Skanseveien. Tomta var inntil for noen år siden uregulert og eid av Oslo kommune. Etter vedtak i bystyret om å selge unna kommunale tomter for å få inntjening, sørget Eiendoms- og byfornyelsesetaten for å få regulert tomta før den ble solgt til private.

Tomta ble regulert til boliger nederst mot eksisterende bebyggelse og med et næringsbygg øverst (kontor/lager med bruksareal 4500 m²). Bygget er lagt på høyde med lyktestolpene i Karihaugveien. Hensikten med næringsbygget var å skjerme de nye boligene for støy fra E6 og Karihaugveien (og å øke kommunens fortjeneste!). Det ble lagt inn en rekkefølgebestemmelse om at næringsbygget måtte bygges før boligene.

Høybråten velforening klaget i sin tid på dette næringsbygget. Vi mente at det ville virke skjemmende og dominerende i en villabebyggelse; jf. utformingen av det "tilsvarende bygget" til Forlagssentralen på den andre siden av dalsiden ved kirkegården. Klagen fra velforeningen ble avvist av Fylkesmannen.

Velforeningen antar at eier har fått fradelt boligdelen. Det er for tiden et dårlig marked for utleie av kontorer. Nå vil eier ha dispensasjon fra reguleringsplanen for å bygge ut næringsbygget med 90% lager. Velforeningen har protestert mot dette og bedt Stovner bydelsutvalg på om å engasjere seg i saken. Arbeidsutvalget i bydel Stovner har gått i mot søknaden om dispensasjon under henvisning til at bygget ikke vil kunne oppfylle kravene i "småhusplanen"; dvs. reguleringsplan for villaområdene i Oslo. Et lagerbygg vil skille seg vesentlig ut fra omkringliggende bebyggelse. Dessuten vil det bli en økt miljøbelastning med tungtransport

på den felles utkjøringen med boligene. Høybråten velforening håper at Plan- og bygningsetaten nå vil avvise søknaden om dispensasjon.

Velforeningen har det håp at det vil gå mange år eller muligens aldri komme et næringsbygg i denne skråningen i Bjørnheimveien/Skanseveien.

Ragnar Torgersen

Super Rusken

Mandag 22. september møtte en håndfull medlemmer opp for å gjøre Høybråten renere. To ganger i året er det Rusken, og Velforeningen er aktiv begge gangene.

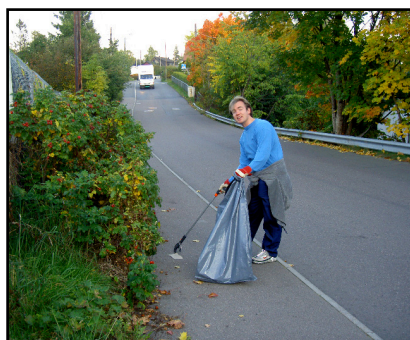
Rusken er egentlig en helårs sak hvor hver enkelt av oss er ansvarlig. Hold det rent og ryddig langs egne grenser mot veien, så hjelper det.

Hundeeiere skal bruke pose, men hva er vitsen med pose hvis en bare kaster den fra seg i gresset. Da tror jeg det faktisk er bedre med rein møkk.

På Høybråten er de verste stedene parken, stien mellom KIWI og Stasjonsfjellet skole og rundt KIWI-butikken. Tomme sigarettpakker, godteriemballasje, og drikkekartonger med sugerør bare kastes der

og da. Flasker er tydeligvis gøy å knuse. Vær så snill, ta dette opp ved middagsbordet,

La oss ha det rent og ryddig Høybråten.



Det er ikke så mye likevel!



...og det blir vafler og kaffe etterpå



Formann emeritus Jorunn Eriksen fylte 70 år 26 juli

Jorunn Eriksen var formann i velforeningen i perioden 1981-1986. En av hennes største bragder var å få Stasjonsfjellet skole på plass. Hun var også ansvarlig for oppstart av parkkvelden og gjeninnføring av tenning av julegrana.

Velforeningen gratulerer.

Bodil Nilsen

Bodil Nilsen trekker seg som korrekturleser i Vel-Nytt. Bodil har vært aktiv korrekturleser i 19 år. Bodil fortsetter alle sine andre verv i Velforeningen som før.

Vi takker Bodil for innsatsen.

Stasjonsfjellet skoles venner.

- Det hele begynte på et FAU-møte på Stasjonsfjellets skole, forteller Marianne Vernan og Lisbeth Skrårudsether.

- Et av temaene den kvelden var skolemiljøet. Som de fleste andre skoler har også Stasjonsfjellets skole meget pressede budsjetter. Diskusjonen gikk derfor mest på hvordan skolen skulle kunne få mer penger til å bedre skolemiljøet. Det hørtes ut som mye byråkrati, papir og lang tid. Og våre ungdommer som gikk i 8.e og 9.e klasse ville kanskje være ferdige med ungdomsskolen



Marianne Vernan og Lisbeth Skrårudsether med gavesjekk på kr 25 000.- fra Lillestrømbanken

innen noen miljøforberedende tiltak var på plass.

Lisbeth og Marianne bestemte seg for å sette i gang på egen hånd. De startet en venneforening; Stasjonsfjellets skoles Venner. Målsettingen er at skolen og ungdommene sammen skal arbeide for et positivt skole- og oppvekstmiljø. Vedtektene var klare i mars

i år og første søknad om penger ble sendt til Groruddalsstiftelsen.

De fikk 15 000 kroner. Skolen ønsket seg et bordtennisbord ute og det fikk de. Foreldrene til ungdommene på Stasjonsfjellets skole var i gang. Neste gave kom fra Høybråten Basketballklubb. De ga hver klasse en basketball. Basketkurver ble også satt på plass. Skolen forteller at basketkurver og bordtennisbordet blir flittig brukt. Bordtennisbord inne har "Vennene" også skaffet.

Neste store prosjekt er en elevfest den 22. oktober. Det planlegges nå på høygir med 10.-klassene som arrangør. Salg

Her er liste over de heldige vinnerne i sommerlotteriet

Gevinster	Vinnere
Dinitrolbehandling	Karl Kristian Andersen
Hudpleieartikler fra Declor fra 3Skin	Kristina Tønsager
Gavekort Dragonfly	Hege Hjelme
Sommergave Estetique metro Senter	Elna Wold
Golfjakke fra Schiedel	Anne Rolfsen

av pølser, pizza, brus og selvfølgelig diskotek. Elevene i 10. klasse planlegger en tur til Polen med de hvite bussene, og alle inntekter de får inn på skolefesten skal gå dit. "Vennene" har dratt dette i gang. Deretter styrer 10.-klassene kvelden godt hjulpet av foreldre som vakter. Og ha elevfester for ungdommene kan gjøre mye positivt for miljøet ved skolen.

Første gang venneforeningen presenterte seg var på Parkkvelden. De solgte gule t-skjorter og hadde utlodning med mange fine gevinster. Vi vil gjerne takke alle som sponset premier og t-skjortene vi har til salgs, samt alle som tok lodd. Vi har ennå t-skjorter til salgs for kr.100 pr. stk. Pengene går uavkortet tilbake til ungdommen.

Det er så fint å føle at nærmiljøet på Høybråten støtter opp om initiativ som vårt. Lillestrøm banken skulle i våres dele ut 100 000 kroner til «gode» formål i Groruddalen.



Rektor Beate Kaase Pedersen med favnen full av basketballer. De kommer godt med

- Vi søkte om penger og oppfordret alle foreldre, venner og andre som er interessert i nærmiljøarbeid å stemme på oss på nettet. Det gikk utrolig bra og vi får 25 000 kroner. Våre argeste konkurrenter var Torshov musikkorps og Oslo-speiderne. Litt mer etablert enn Stasjonsfjellets skoles Venner. Det sier litt om lokalpatriotismen på Høybråten. Vi tok 1. plassen med 63 stemmer flere enn 2. plassen som var Torshov Musikkorps. 3. plassen gikk til Oslo Speiderne fra Tonsen.

- Tre år i ungdomsskolen går fort. Det skjer mye og ofte mister noen interessen for tidligere aktiviteter som idrett. Da er det viktig at det finnes tilbud i nærmiljøet - og på skolen - også på kveldstid som kan virke lokkende. Jeg vet for eksempel at det er en dyktig teatergruppe på Stasjonsfjellets skole. Kanskje noen av ungdommene har lyst til å starte andre virksomheter. Da vil vi være der og eventuelt bistå slutter Marianne Vernan.

Barbro Sveen

TA VARE PÅ FØTTENE !

Fotbehandling. Forebygging. Skovelledning. Hard hud, torner, neglproblemer etc. Delbehandling. 30 min.: Kun neglklipp / rers. & tornerbehandling. Timebest. 47 37 37 16 / event. 64 63 41 62 Er på "Huset Vårt" 2 dager pr. uke. Gavekort.

Høybråten Sanitetsforening
Aut. Foterapeut Albina Marthinsen
Berglunveien. 7b. Høybråten, 1087 Oslo

FRODE'S
VEDLIKEHOLDSSERVICE AS

Frode Torgersen
Direktør

Utfører alt innen:

- Maling
- Tapetsering
- Gulvlegging
- Snekkerarbeid
- Flislegging

Karl Andersens vei 1 C
1086 Oslo
Telefon 22 10 64 14
Telefax 22 10 50 21
Mobil: 915 50 626
Reg.nr. 879 641 745 MVA

Turvei D11 til Ellingsrud Gård



På bjerka til høyere rett står det et knøttlite skilt "Turvei"
Turvei D 11 går rett gjennom "urnelunden" over til Karihaugveien bak

Vi er to gåglade damer som er flittige brukere av gangveiene i området vårt. Denne gangen ville vi forsøke D11 og startet ved gangbroen over jernbanen ved Stig. Første etappe gikk fint. Raskt var vi i Linjeveien. Men hvor var neste skilt? Et stykke ned i veien til høyre skimtet vi det. Det er godt å være langsynt iblant. Vi kunne fortsette turen på fin gangvei frem til Fredheimveien. Deretter ble det fortausvandring på høyre side frem til Høybråtenveien. På venstre side av veien hadde huseierene plantet blomster og busker utenfor gjerdene sine ned til veien. Pent og velholdt, men var det ikke nettopp her gangveien skulle gått?

Vel ute i Høybråtenveien leter vi etter et nytt skilt og finner det et stykke opp til høyre. Det var da problemene våre virkelig begynte, for hvor var gangveien? Den fantes rett og slett ikke. En av oss mente at det skulle være en sti på baksiden av barneparken. Vi trasket noen meter tilbake og ganske riktig. Her var en liten sti som vi forserte gjennom brennesle og buskas. Og hvor havnet vi? Jo, på en velstriglet plen! Den så altfor fin ut til å tilhøre kommunen.



....er noen i tvil om at det går en offentlig turvei inn her?

Kanskje tilhørte den rekkehusene rett ovenfor? Vi tok sjansen og ingen stoppet oss. Så er vi i Karl Andersens vei hvor vi finner neste skilt som viser oss til en ny, velholdt plen med et kjempestort stenbed. Skiltet viser faktisk at turveien skal gå tvers gjennom stenbedet. På begge sider ligger rekkehusene. Hvis området tilhører kommunen har borettslaget gjort en flott jobb ved å holde det pent og innbydende rundt seg. Men er det ikke en liten baktanke her? "Hold dere unna. Dette er privat". Siden det hadde gått bra hittil tar vi sjansen

igjen og sniker oss rundt den kjempemessige blomsteroppsatsen. Den er vakker og velholdt. Men ligger den ikke midt i turveien? Endelig ser vi porten i gjerdet på den

andre siden, den som skulle ta oss ut i Karihaugveien og videre til Ellingsrud. Men nå har vi fått nok. Ellingsrud Gård kan vi ta en annen dag.

Hva skjer egentlig med denne såkalte gangveien som går over privatiserte plener og blomsterbed, og hvor det står skilt der det ikke finnes noen vei?

Jorunn og Greta

Vi stiller spørsmålet til Frithjof Funder som er leder i turveitutvalget i Oslo og Omland Friluftsråd. Han har også skrevet en bok om turveiene i Oslo, (Oslo turvei Guide) utgitt i 2008. Funder er beboer i Øvre Høybråten Borettslag. Han kommenterer:

Det var hyggelig at dere hadde pågangsmot nok til å følge turveitraseen. Dessverre er det ikke alle som tør det. La oss ta spørsmålene og kommentarene deres etter hvert. Mellom Fredheimveien og Høybråtenveien må man gå på fortau. Slik er det markert på kartene i min turveibok, og slik er det markert i Friluftsetatens helt ferske Turkart Oslo. Helt riktig bemerket ser det ut til at traseen går på den andre siden av Bikuben, men er privatisert. Eiendomsforholdene der kjenner jeg ikke til.

Ved barnehagen er det vel rimelig godt skiltet? En annen sak er at turveien/stien i skogen bak husrekken i Bikuben er lite vedlikeholdt. For noen år siden ble det opparbeidet en ganske bred grusvei her, men i dag er den ganske tilgrodd. Det er en trivelig strekning, men en lja hadde gjort seg. Så kommer vi inn i borettslagets område. Herfra og over Karl Andersens vei og videre til Karihaugveien, som dere beskriver, går det en bred stripe som er kommunalt eiet. Borettslaget har selv sagt vært klar over eierforholdene og turveitraseen helt siden rekkehusene ble bygd i 1970. Formannen, Finn Wickstrøm, spør meg: "Skulle vi la et belte midt i dette utearealet stå igjen, og bli et villniss? Kommunen har jo aldri vist tegn til å ville gjøre noe på alle disse årene. Vi har valgt å anlegge plen over det hele så det blir pent og ryddig og ungene kan leke der." Og så føyer han til: "Vi ønsker ikke å hindre noen i å gå igjennom – det kan godt skiltes bedre enn i dag."

Friluftsetaten tar nå tak når det gjelder turveier, og viljen til å opparbeide Oslos turveier med en samlet lengde på 20 mil, er påtagelig. Jeg prøver å være en budbringer mellom borettslaget og etaten, og håper på en nennsomt anlagt trasé når anlegget plutselig en dag skal komme. (Med hensyn til blomsterbedet, kan jeg bare si at alle syns det er vakkert. Kanskje det kan strammes litt inn, og kanskje man kan gå utenom?)



Trenger du hjelp eller har du tid og ønske om å hjelpe andre i nabolaget
Vi kan hjelpe deg med:

- Følge til lege eller lignende
- Handle etc.
- Hjelpe til å løse praktiske gjøremål som ikke krever fagfolk.

Ta kontakt med oss.

Vi holder til på Høybråten stasjon
Ring oss eller kom innom.

Vi er å treffe ukens 5 første dager
mellom kl 10.00 og 12.30

m.v.h. Arne, Kari, og Odd

NB! Nytt Telefonnr.

22 21 79 67

**En stor takk til våre
annonsører, både nye og dere
som trofast har brukt vårt
blad til profilering gjennom
flere år.**

**Vi håper at annonsen gir mer
salg og takker for støtten.**

Rørlegger Welstad er borte

Ragnar Gustav
Welstad var født
på Tyristranden
12 okt 1917.

Her bodde han
sammen med
sin mor, far og
storesøster. Da
han var 5 år

gammel døde hans mor, og faren tok da
med seg de to barna og flyttet til Stensgt.
i Oslo, hvor han vokste opp.

I 1945 giftet han seg med Ruth, kjøpte
tomt innerst i Solbakken Alle og bygget
sitt fremtidige hjem og arbeidsplass.

Det er vel ikke et hus på Høybråten
"Rørlegger Welstad" ikke kjenner.

Welstad var både rørleggermester og
ingeniør og løste de fleste oppgaver til
alles tilfredshet.

I Solbakken Alle bygget han opp i sin
garasje et rikholdig arsenal av verktøy
og deler, dette være til rørleggerfaget,
biler som måtte fikses, eller annet
mekanisk utstyr. Han skapte et sosialt
nettverk rundt seg som vil bli savnet.

Han hadde en fantastisk husk og var full
av gode og muntre historier, noe hans
vennekrets satte stor pris på.

Welstad beholdt sin kontakt med folk på
Høybråten helt frem til sin bortgang.



Fyrer du for kråka?

Bytt til

energiglass

med argon



SPAR STRØM!

Et lite energiglass sparer ditt eller kanskje hele et helt
tilbud som utgjør til rundt halvparten prisen for et
gjeldende 3,30 m² – glass over denne størrelse, på en
gunstig tilbud. Minimumsberegning 0,8 m²

2-lags Isolerglass vanlig

2-lags energiglass / argongass

Vi kommer og tar de korrekte mål etter nærmere avtale, uten kostnader.

Forbehold om rigging av stillase, liftele, skråbruer etc.

Ring oss gjerne for nærmere informasjon på 22 30 30 70



**Høybråten
Glasservice AS**
Etabl. 1997



Prof. Birkenlands vei 27 B, 1081 Oslo • Tlf 22 30 30 70 • Fax 22 30 30 72 • Mobil 908 03 005

Informasjon: www.hg.no • E-mail: jenny@hg.no

BRUNSNEGLEN PÅ FULL FART INN I OMRÅDET VÅRT

Vi ser den i Linjebakken fra Høybråten stasjon, på gangbroen fra Stig over jernbanen til Linjeveien og nå også i Folkvangveien. Flere har den allerede i sine hager. For første gang har jeg observert et stort, ufyselig eksemplar på vei inn i vår hage. Den kom ikke så langt. Den ble raskt delt i to med en spade. Deretter overstrødd med salt. For sikkerhets skyld. En av delene hadde holdt.

Hva kan vi gjøre for å beskytte, ikke bare hagene, men hele området vårt?

Sneglene skjuler seg i høyt gress og buskas. De kommer fram i fuktig vær eller etter mørkets frambrudd. Derfor er det viktig at vi slår gress og buskas regelmessig. Det gjelder også utenfor gjerdene våre. Det er ikke alle like flinke til. Dersom hagen din likevel skulle bli invadert, kan du gjøre følgende: Ta opp sneglen med en pølseklype og slipp den

ned i en tom melkekartong. Strø godt med salt over hver snegl. Da dør den. Når kartongen er full forseglar du den med tape og putter den i søppeldunken. Det finnes sikkert andre metoder, men denne er renslig og grei.

Lykke til med jakten!

Greta B. Holen



Bli kvitt dem

Det er liv og røre i Normisjons barnehage på Høybråten



Nphtalem, Lian og Aleyna.

Dette er den eneste barnehagen i bydel Stovner som har utvidet formålsparagraf, sier fung. bestyrer Nina Haude.

18 barn fra 3 – 6 år, samt 6 ansatte, som inkluderer noen på deltids pluss en fast vikar, har et stor areal å boltre seg på både inne og ute. Her er det morsomt å være sier barna. Her er det gøy sier de ansatte. De barna som skal begynne på skolen neste år er med i en førskolegruppe. Denne gruppa har forskjellig navn hvert år. Og i år har den fått navnet ”Sol-ungene”.

Barnehagen er stadig på utflukter i skog og mark. Men de gjør også noen turer til museer, kinoer, kirker og annet. Rett etter sommerferien reiste de til Filmens hus i Oslo

sentrum for å se på animasjonsfilmer om kaniner og griser m.m. På FN-dagen skal de på barnehagegudstjeneste i Domkirken eller Trefoldighetskirken. Barnehagen har også besøkt Teknisk museum og Folkemuseet på Bygdø og 4H gården på Furuset. I disse dager

har de meldt se på til en sightseeing med hest og vogn i Oslo sentrum, noe de gleder seg veldig til. Normisjons barnehage startet sin virksomhet for snart 31 år siden og har i alle år fylt opp de plassene den har hatt til rådighet.

Odd Kristiansen

Rettelser

”Huset Vårt”

Vel-Nytt beklager at vi kom til å skrive i Nr. 2 2007 at Sanitetsforeningens møtelokale ”**var fullbooket for utleie**”, Dette er galt. Det er bare å ta kontakt hvis du trenger et lokale som rommer opp til 60 personer. Vi beklager.

Bildet med Kjell Kristoffersen. Nr. 1 2008. Året var 1950 og nr. 6 fra v. er Steinar Davidsen og nr. 10 er Arne Løken. Vi beklager.



Johanne, Frida, Anja, Netta, Anne-Marte og Anton



Liastua der den ligger i sin sommerdrakt

Det er en glede for seniorgutta i HSIL og ønske alle velkommen til en ny sesong i Liastua. Nytt av året er installering av et helt nytt kjøkken samt utstyr i serveringsdelen.

Arbeidet med kjøkkenet har bydd på en del utfordringer med skeive gulv og vegger, dugnadsgjengen har utført dette arbeidet med en profesjonalitet som mange entreprenører kan misunne. Vi takker for innsatsen.

I løpet av sommeren har vi også bedret tilgjengeligheten for funksjonshemmede via lysløypa ved dugnadsarbeid og i samarbeid med friluftsetaten og bydelen.

Seniorgutta har noen utfordringer fremover i forhold til å ta vare på Liastua som et hyggelig sted å være for befolkningen i bydelen vår og idrettslagets medlemmer. Prosjekter som er i planleggingsfasen og nødvendig å gjennomføre innen rimelig tid er nytt tak og isolering. Samtidig ser vi et klart behov for å koble vann og avløp til offentlig nett slik at vi kan få en forsvarlig og miljømessig håndtering av dette. Da blir det lettere å holde en god hygienisk standard på virksomhetene i hytta og området rundt.

Vi vil også oppfordre næringsliv og offentlige virksomheter til å bruke Liastua, her er det flott å ha arrangementer både ute og inne med god atmosfære, frisk luft og fint skogsterreng samt stemningsfulle lokaler

Liastua ønsker alle velkommen til en ny sesong



Liastua et flott sted også om vinteren

inne i hytta vår.(se hjemmeside til HSIL for videre info).

Åpningstider for sesongen:

Før jul:

Søndag kl. 10.00 – 15.00

Etter jul

Lørdag kl. 10.00 – 15.00

Søndag kl. 10.00 – 15.00

Bruk Liastua og bidra til å ta vare på stedet vårt.

For Seniorgutta HSIL

Ronny Steen-Olsen

Nytt hinderløp for barn i parken

Som del av Groruddalpakka har Velforeningen blitt bevilget penger til et hinderløp i parken.



...denne skal også på plass

Det vil mulig-
gjøre lek
og moro
i parken
og for-
håpent-
ligvis
trekke
barn og
foreldre
dit om

kvelden.

Hinder-løypa vil være noe tilsvarende det som er ved Liastua. En meget ettertraktet lekeplass for de yngre.

Hinderbanen ble igangsatt på dugnad av Velforeningen medlemmer torsdag 25 september.

Flott tiltak.



...vår så god

Kristiansen & Støkket
COMFORTBUTIKKEN SKÅRER A/S
Tlf. 67 91 10 10
Besøk vår butikk!
Solheimveien 72 1473 Lørenskog
www.comfort-skarer.no

comfort

HØYBRÅTEN GJØR HELE JOBBEN TIL AVSLUTTID

BRATEN
Byggfornyelse AS
"Eiendomsbygg og bygghjelp"

Pål Braaten
Bygg og konstruksjoner

Kontor: Høybråten 79, 1087 Oslo
Postboks: Bekkestova 6d 1087 Oslo

Mobil: 97 48 548
Tlf.: 22 10 63 10
Faks: 22 10 63 11
E-post: braatenbygging@hoybraaten.no
www.hoybraatenbyggfornyelse.no



Byggeskolen Norge



Miljøbedrift

Velkommen til

KIWI

MINIPRIS

PÅ HØYBRÅTEN

Kjøp kjøpt - trygt og billig

Høybråtenvn. 79, 1088 Oslo
Tlf. 22211863

Mandag 7-21
Fredag

Lørdag 9-18



JØLSTAD
begravelsesbyrå

Tlf 22 79 77 00 - www.jolstad.no

Høybråten
Herrefrisør

Inneh. Tom Pettersen
Høybråtenvn 79
Tlf. 22 21 15 57

Høybråten Legekontor

Legene RUSTEN, SKAARAAS
og DISSEN

Tlf. 23344400
mandag-fredag: 09:00-14:00

TANNLEGE MNTF
KARL-KRISTIAN ANDERSEN

Folkevangvn 19
Tlf. 22 21 10 10

Velkommen til
ICA Nær Høybråten

Starveien 6, 1088 Oslo, tlf:22102416

Åpningstider

Mandag	Fredag	9-20
Lørdag		9-18

Det skulle bare mangle!



WWW.lønningskontoret.no

Autorisert regnskapsførerselskap
med spisskompetanse på lønn og personaladministrasjon

Erfa Konsulent AS, Pb. 68, 1483 Skytta
Tlf. 67 06 43 10 - Faks 67 06 43 11 - E-post: firmapost@lonningskontoret.no

Martins Catering
på VANDHEIM

MARTIN JOHANSEN, VANDHEIMVEIEN 7, 1088 OSLO
Tlf. 22 21 10 70, Faks 22 10 62 05

Høybråten
9273291

Bli medlem av Høybråten Velforening

Det koster kr 200.- pr år pr husstand og gir deg muligheten til å påvirke styre og stell på Høybråten.

Vår konto er: 9005 05 85092.

NB! Husk avsenders navn og adresse.

Alle husstander bør være medlem av velforeningen.

Samlet har vi sjansen til å møte myndighetene for å løse våre felles problemer.

Våre mange komiteer gjør alt for å sikre trivsel på Høybråten.

Vær med å gi vår Velforening din støtte. Bare sammen har vi påvirkningskraft.

Høybråten Velforening er partipolitisk nøytral .

Ta kontakt : 22 10 90 51 eller ved e post : velhuset@hoybratenvelforening.no

ER DU IKKE MEDLEM - MELD DEG INN!

Utleie av Velhuset

Priser:

Salen	fredag-søndag	kr 2 900.-
Salen	mandag - torsdag	kr 800.-
Møterom 1 etg.	mandag - søndag	kr 500.-

Reduksjon for medlemmer: Salen kr 100.- og møterom kr 50.-

Prisene er inkludert rengjøring og musikkanlegg.

Utleietider:

mandag-torsdag senest	kl. 23.00
fredag - lørdag senest	kl. 02.00
søndag	kl. 24.00

Henvendelse leie av salen:

Velhuset tel. 22 10 90 51 mellom kl. 10.00-12.30 (hverdager)

Heidi Storsveen tel 21 64 98 17 mob. 928 13217

e-post : heidistor@yahoo.no

Henv. leie av møterom: Bodil Nilsen tel. 22 32 65 37

Gjelder fra april 2008

Høybråten Velforening - Linjebakken 4, 1087 Oslo

Annonser i Vel-Nytt:

Vær med å støtt velforeningen. Kjøp en annonse.

Våre priser er rimelige.

Vel-Nytt deles ut gratis til samtlige husstander på Høybråten.

1/8 side farver	kr 400.-
1/4 side farver	kr 1 000.-
1/2 side farver	kr 2 000.-
1/1 side farver	kr 3 000.-
Siste side:	
1/2 side farver	kr 2 300.-
1/1 side farver	kr 3 500.-

Velforeningens styre og komiteledere:

Styret:	Navn	Adresse	Postnr.	Tlf. privat	Mobil/jobb	E-post
Leder:	Villy Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 17 21 47	villy.kolstad@osloglass.no
Nestleder:	Ronny Maasø	Myrbakkveien 1B	1088 Oslo	92 22 13 13	46 40 12 05	ron-maas@online.no
Sekretær:	Inger-Lise Skog	Torbjørnsvei 2 A	1086 Oslo	22 21 17 33	91 69 33 76	inger.lise.skog@bilja.no
Kasserer:	Liv Bøgseth	Brolandsveien 5	0980 Oslo	22 10 24 12	97 07 70 83	liv@hans-becker.no
Styremedlem:	Lise Rastad	Høybråtenvn. 72 H	1086 Oslo	22 21 60 31	91 85 03 48	lise.rastad@hotmail.com
Styremedlem:	Anne-Lise Haanaes	Høybråtenvn. 87 D	1088 Oslo	22 21 08 76	99 40 13 14	jhaanaes@frisurf.no
Styremedlem:	Ole Kristian Ensrud	Høybråtenvn 92	1088 Oslo		92 61 93 00	ole@ruudvvs.no
Styremedlem:	Lise Alstedt	K.Andersensvei 74 A	1086 Oslo	22 21 21 01	48 13 55 11	lise@alstedt.no
Styremedlem:	Sigurd Simonsen	Bjørnheimvn 8 D	1086 Oslo	22 21 09 28	90 10 16 81	sigurd.simonsen@gmail.com
Huskomité:	Rune Klarholm	Linjevn 66.	1087 Oslo	22 21 83 43	92 40 37 23	runeklar@online.no
Miljøkomité:	Ragnar Torgersen	Solbakken alle' 9 A	1086 Oslo	22 10 46 71	90 05 58 80	ragnarto@online.no
Arr. Komité:	Bjørn Andersen	Kleiva 11 B	1088 Oslo	22 21 17 96		balfand@online.no
Distr.komité:	Ronny Maasø	Myrbakkveien 1B	1088 Oslo	22 21 71 80	46 40 12 05	ron-maas@online.no
Red.komité:	Eilif Holen	Fredheimvn. 6	1087 Oslo	22 21 15 35	48 07 66 35	eilie@online.no
Valgkomité:	Ronny Sten Olsen	Myrdalvn 3	1087 Oslo	22 21 15 02		rsosten@online.no
Frivillighetssentralen		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 21 79 67		frivillig@hoybratenvelforening.no
Frivillighetssentralen Odd Gram		Kleiva 2 A	1088 Oslo	22 21 15 41		frivillig@hoybratenvelforening.no
Velhuset:		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 10 90 51		velhuset@hoybratenvelforening.no

fort. fra side 5 "Flukten fra Gestapo

løp ut på veien.

Hans eneste sjanse var å få tatt den andre også.

Hånden klamret seg om revolveren. I det sjåføren grep om maskinpistolen i den andre bilen skjøt Anders. Skuddet traff. Anders skjøt igjen, og mannen sank sammen.

Han måtte vekk! Hvordan?

I det samme dukket en halv voksen gutt opp på en sykkel.

- Stopp! La meg få sykkel din! ropte Anders.

Gutten prøvde å sette opp farten, men Anders hogg tak i bagasjebrettet og puffet til ham med revolveren. - Kom deg av!

Han ble svimmel, veien gikk i svinger foran ham. En ny sving ... han greide den ikke. Han falt ...

Anders falt ned en dyp skråning. På en eller annen måte fikk han dratt sykkel med, så den ble dekket bak et kratt. Han var ikke mange hundre meterne fra åstedet. Han lå dørgende stille. En sykkel kom på veien med gutten han hadde tatt sykkel fra på bagasjebrettet. De dro forbi.

Jeg hørte skuddene, sa en kvinne. Jeg også, sa en annen. Jeg så at han sykle avsted og ble borte i svingen her. Bare vi ikke blir blandet bort i dette.

De har funnet trykkeriet, sa en guttestemme.

Det var i hytta oppe ved vannet. De kom ut

med en gammel kjerring og en gutt.

De var altså tatt. Men han kunne ikke ha greid mer.

Så hørte han dem på veien ... heljern. Gestapistene, de var på vei mot ham. Den ene så rett ned i krattet der han lå, men så snudde de og gikk tilbake. Sirener lød, sykebil og politi kom i full fart. De stoppet der borte. En stund etter kom sykebil tilbake. Endel folk hadde samlet seg ved bilene.

En stund senere kjørte de to bilene med gestapistene forbi. I den ene bilen så han de arresterte, mor og sønn. Jeg kunne ikke noe for det, tenkte han. Det var togbilletten som røpet dere ...

Timene gikk. Fremdeles lå Anders gjemt bak krattet. Var det noen han kunne stole på? Frostriene skaket ham. Han måtte vekk. Kunne ikke bli liggende her ...

Utpå ettermiddagen hørte han to kvinner og to menn stoppe opp.

Han skjøt ned to stykker, sa den ene. Kom han seg unna, spurte en annen. Han gjorde visst det, sa en av kvinnene. - Jeg ble så glad da jeg hørte det. En skulle hjelpe slike folk.

Anders måtte ta sjansen. Han krabbet opp på veikanten, og de to parene rygget forskrekket unna. -

Bli ikke redd, sa Anders. - Er det politivakt på veien?

De har kjørt, sa en av mennene.

Si ingenting om at dere har sett meg, sa Anders.

Fortsett å gå, ikke snu dere.

Vær trygg, sa de og gikk,

Anders støttet seg til sykkel og ravet bortover. Han var tørst, fryktelig tørst men fant ingen brønn. Kjøpmann Gjerdrum i Stovnerveien vannet hagen og lot Anders drikke av slangen. Turen gikk videre opp Stovnerveien.

Fy, så full den fyren er, hørte han et annet par si som han møtte.

Han traff noen gutter og spurte om de visste hvor Tore Schøyen bodde. Turen gikk videre, ned Haugenstuveien mot Idrettsveien 15 og til huset til Harald Hansen.

Forskrekket løp fru Hansen inn til Schøyens og ropte: det kommer en full mann opp innkjørselen. Det at folk trodde han var full, var kanskje det som reddet ham på veien til Høybråten den kvelden.

ETTER SEKS DAGER ble Anders tatt med fra hytta og ned til min gamle lærerinne Margit Bølgen (hennes mann Ivar, satt da i Tyskland som NN-fange). Der ble det møte med transport-gjengen, og Anders kom vel over til Sverige. Men han ga ikke opp motstandskampen. Han virket som kurér fram til krigens slutt.»

Anders Ekanger døde i januar 1993, 90 år gammel.

-eh-

HVEM ER DUY NGUYEN ?

MØT DEN NYE TANNLEGEN PÅ HØYBRÅTEN



Vær så god neste

hit sammen med sine foreldre, etter en dramatisk båtreise som han husker svært lite av. Først ble de innkvartert i en flyktningleir i Oslo for deretter å bli flyttet til Sarpsborg. Senere fikk moren jobb i Moss hvor de slo seg ned. Duy tok realfag på videregående og fortsatte så på tannlegehøyskolen. Han bodde en tid på Furuset/Grorud. Så ble det praksis i Lunner på Hadeland. Duy tok sin militærtjeneste som

Først var han bare et navn i en annonse i Vel Nytt. Så flyttet Duy Nguyen med sin kone Mai og datteren Emilie inn i rekkehusene i Fredheimveien og det ble nabopratt over gjerdet.

Både Duy og Mai kom som båtflyktninger fra Vietnam, men de ble først kjent mye senere i Norge. Duy var bare fem år da han kom



Mai og Duy hjemme i stua

tannlege og fikk tilbud om å fortsette etter avsluttet tjenestetid, men han ville helst ut av det offentlige. Det ble annonsert etter en assistent-tannlege på Høybråten. Han søkte og fikk jobben. Da tannlege Jøkke Ryttilathi flyttet til Haugesund kjøpte Duy hans praksis.

Mia og hennes familie endte opp i Stange på Hedmarken. Her vokste Mia opp og ble senere legesekretær.

Nå bor som sagt Duy, Mia og datteren Emilie her på Høybråten, og lille Emilie trives i barnehagen på Normisjon.

Vi synes Høybråten er et flott sted og bo, vi føler oss hjemme her, og er vel integrert i samfunnet, avslutter Duy Nguyen.

Oslo Velforening Ønsker Duy, Mai og Emilie velkommen til Høybåten.

-eh-

28 år med kunst

Høybråten Lions med ny utstilling.

Hvert år valfarter Høybråten befolkning til Høybråten skole for å se, og også kjøpe kunst. Lions arrangerer «Kunst og Hobby 08» den 1. og 2. november på Høybråten skole.

- Vi har etter hvert fått god erfaring, og det er nå 28. gang vi avholder vår utstilling, sier Dagfinn Fløgstad, en av syv i arrangementskomiteen.

Han er glad for at den nye skolen har blitt så fin, noe som gjør at utstillingen får en bedre standard, og at bildene kommer mye bedre til sin rett. Han sier videre at skolen alltid har vist stor velvilje og at samarbeidet har gått knirkefritt i alle år. Men det er mye arbeid som må gjøres. Hele gulvet i den nye gymsalen må dekkes med matter, og vegger og bilder må være klart fra fredag kveld til lørdag morgen, dette krever stor innsats fra alle klubbens medlemmer.

- Vi har også god hjelp av våre ektefeller og samboere som gjør en stor innsats kvelden før åpningen slik at det hele presenterer seg på en skikkelig måte. Det setter vi stor pris på.

- Vi har i år fått Yngve Reidar Vold som «Årets kunstner». Han arbeider i de fleste teknikker. Litografiet er hans hovedmedium og han er kjent som en av Norges dyktigste grafikere. Jeg er sikker på at han vil bli godt mottatt av vårt publikum. Vi har også greid å samle hele familien Harr i år; både Eva, Jan og Karl-Erik vil stille ut sine bilder hos oss.

- De fleste kjente kunstnernavn er representert

blant de ca. 90 utstillerne, og vi kan som alltid presentere mange nye og spennende kunstnere. Med årene har Lions-klubben på Høybråten fått et godt utbygd nettverk av kontakter som bistår oss med å frembringe god kunst til utstillingen. De fleste kunstnere vil gjerne delta, for vi har et godt omdømme på vår utstilling. Omsetningen bruker ligge på rundt 1 million kroner.

50% av inntektene går tilbake til nærmiljøet vårt, til ungdomarbeid, korps, idrettslag og Lions arbeid mot narkotika. Pensjonistforeningen og sykehjemmet får også støtte. Videre er Høybråtenprisen og Høybråteendagene del av Lions ansvar.

- Vi har et unikt miljø her oppe, og det må vi ta vare på, sier Dagfinn Fløgstad.

25% går til nasjonale formål for funksjonshemmede, ungdomsleire o.l.

De siste 25% går til internasjonalt hjelpearbeid som vann- og helseprosjekter.

Alle inntektene går ubeskåret til vårt Lions hjelpearbeid.

- Miljøet i klubben er meget godt. Den sosiale delen av Lions er viktig, og jeg tror vi har lykket. Vi har en stabil og solid medlemsmasse.

- Også i år vil det være kakelotteri under utstillingen, det er det Sanitetsforeningen som står for, og som alltid har vi et kunstlotteri med bilder som kunstnerne har gitt oss. I vår kafeteria kan du sitte ned med en kake og en kopp kaffe for en hyggelig prat med venner og



Yngve Reidar Vold er "Årets kunstner" som blir å treffe på utstillingen «Kunst og Hobby 08» den 1. og 2. november på Høybråten skole.

kjente.

En viktig del av utstillingen er programmet som presenterer kunstnerne. Det trykkes i 5000 eks. og blir delt ut til alle postkasser av medlemmene i klubben. Dette finansieres ved annonser fra de fleste forretninger i nærmiljøet, og Dagfinn Fløgstad benytter anledningen til å takke alle for støtten de gir Lions.

Komiteen for Kunst og Hobby 08 består av Åge Gullbekk, Gunnar Jonassen, Trygve Bråten, Tore Grue, Henning Nybakken, og Erik Nordahl og Dagfinn Fløgstad.

Lions ønsker alle hjertelig velkommen til en hyggelig opplevelse på Høybråten skole den 1. og 2. november

Barbro Sveen

Bli med på en musikalsk reise

Tempo Høybråten Janitsjar (THJ) og The Real Choir (TRC) inviterer til konsert lørdag 18. oktober kl. 18.00 i Lillestrøm kultursenter. På programmet står musikk fra kjente musikaler som blant annet Chess og Les Misérables. Vi ønsker å gi publikum en flott musikalsk reise med kor, korps og sangsolister.

Både koret og korpset har tilknytning øst i Oslo. THJ øver på Tokerud skole i Groruddalen hver tirsdag med sin dirigent Anne Mette Johannesen. Korpset spilte 17. mai i år for Stovner skole, som dessverre ikke har noe skolekorps lenger. Korpset er ellers fast innslag som nisseorkester på Høybråten Velforenings årlige juletreffester på Vardeheim. Du har kanskje også hørt oss spille på parkkvelden.

Det neste store målet for korpset etter musikkonserten er å delta i en stor

musikkfestival i den nordtyske byen Bad Bramstedt i juni neste år.

Korpset er som de fleste andre korps interessert i å få flere medlemmer. Så hvis du er i ferd med å slutte i skolekorpset eller har lyst til å ta opp igjen spillingen, er det bare å ta kontakt med oss enten på øvelsen eller til kontaktperson:

Mona Larsen-Asp (90 51 74 25), Geir Sørum (90 13 97 49) eller Tor Haugland (99 64 03 79).

TRC øver på Folkvang på Høybråten hver onsdag. TRC er et blandakor med medlemmer fra både Oslo og Akershus. 2008 er et jubileumsår for koret som ble startet 1. november 2003. Dirigent for koret er Marius Steensby. TRC deltok i juni på sin første korkonkurranse og gjorde stor suksess. I konkurransen bestående av kor fra hele landet og i forskjellige kategorier oppnådde TRC hele 23,8 poeng av 25 mulige fra et dommerpanel bestående av dommere fra Danmark, Sverige og Norge. Og vant dermed sin klasse!

For mer informasjon:

www.tempo-hoybraaten.no

www.therealchoir.com



Tempo Høybråten Janitsjar og The Real Choir på fellesøvelse



NY FOTTERAPEUT PÅ PLASS I "HUSET VÅRT"

Fra og med 25. august har Sanitetsforeningen engasjert ny fotterapeut. Albina Marthinsen som

kommer fra Drøbak, er autorisert fotterapeut og har drevet for seg selv i Prinsdalen. Til å begynne med vil hun være på Høybråten i "Huset vårt" Bergtunveien 7 to dager i uken i henhold til timebestillinger. Timebestillinger kan gjøres over telefon 47373716.

Lokalsamfunnet ønsker Albina Marthinsen velkommen og lykke til.



Lions Club Oslo – Høybråten ønsker velkommen til . . .

*Ca. 80 utstillere
bl.a.*

Yngve Reidar Vold
Rolf Nerli
Vebjørn Sand
Frans Widerberg
Elling Reitan
Karl Erik Harr
Eva Langaas
Odd Nerdrum
Frøydis Stenerud
Eva Harr
Jens Johannessen
Åke Berg
Jacob Weidemann
Kristian Finborud
Marit Bockelie
Håkon Gullvåg
Kjell Nupen
Kåre Tveter

Kunst og hobby 2008

HØYBRÅTEN SKOLE

Lørdag 1. og søndag 2. november

Åpningstider: Lørdag kl. 10–17

Søndag kl. 12–17

**Kjente norske malere og grafikere
Salg av brukskunst og håndmalt porselen**



En lykkelig gjeng skoleungdommer og pensjonister i Høybråten skolehage.

Tomas, Sindre, Kamilla, Hans Kristian, Anniken, Mie, Jan-Erik, Peder, Sigrid, Charlotte, Hanne, Mia, Pemille, Herbrand, Knut, Anikken, Olaf, Kine, Michelle, Jan Erik, Magnus, Tea, Vahiny.

Skolehagen på Høybråten

Et flott samarbeid mellom pensjonister, Lions og skolen.

På hjørnet av Bekkevollveien og Folkvangveien ligger skolehagen ca. 2,5 mål stor tomt med et lite dukkehus og med et høyt gjerde rundt. Her lærer Høybråten skoles elever å dyrke jorda.

Skolehagen kom i drift en gang på 30-tallet og har vært en viktig del av Høybråten-samfunnet. Her har det vært pløyd, plantet, luket og høstet, år etter år. Her har familier fått tilskudd, som ofte var nødvendig til kjøkkenet.

Interessen for skolehagen var stor helt til midt i 1990 årene. Da var det plutselig stopp og utgiftsposten ble strøket i skolebudsjettet. Resultatet var at skolehagen ble liggende brakk noen år.

Det eksisterer en klausul på denne tomten. Den tilhører skolen så lenge den benyttes til det opprinnelige formål, nemlig skolehage. Noe måtte gjøres, og krefter ble satt i sving for å starte opp skolehagen igjen.

Pensjonistforeningen, Høybråten Lions og skolen m. fl. ble engasjert. En styringsstruktur ble etablert, koordinert av Herbrand Brennhovd. Ildsjeler fra pensjonistforeningen og Lions stilte opp, og skolehagen var igjen i drift.

Årets resultat peker mot en kjempeavling. Arbeidene i skolehagen begynner rett etter påske, med tilbedring av jorden, d.v.s. pløying, gjødsling etc.. Dette arbeidet gjøres av pensjonistene og utgiftene dekkes av Lions. I første uke av mai er det elevenes tur. Da

skal det plantes og sås. Frem til skoleslutt er det vedlikehold, lusing, o.s.v. og elevene lærer.

Gjennom sommeren er det oppgaver for de ivrigste, som vanning og lusing. Og elevene møter opp. Etter skolestart er det høsting og det er ikke små volum det er snakk om.

Over ett tonn er vanlig høstresultat.

-eh-

Spar tusener på merkevarebriller



ET UNIKT FORDELSPROGRAM

Motekonto er et unikt fordelsprogram for deg som ønsker å kjøpe merkevarebriller oftere, eller ønsker å kjøpe flere briller samtidig. Motekonto er en måte å spare tusener av kroner på. Med Motekonto kan du bygge deg opp en garderobe med briller fra de kjente merkene.

Motekonto™



HONDA

The Power of Dreams

Honda HS 622

Den perfekte
villaafreseren

Nå fra vell. tilbudspris:

kr. 14.990,-

Vell. utsalgspris fra kr. 18.895

25.000 nye Hondadeilere i Norge hvert år kan ikke ta feil!

Velkommen til oss for en grundig test av Honda snøfresere

Importer: BEREM AS Tlf: 64 66 05 00
www.honda.no

Motorer



Aggregater



Vannpumper



Gressklippere

Trimmere/
HyddesagerRidende/
PlantestokkerJordfresere/
Tønjestrakterer

Snøfresere

JONSERED SNØFRESERE

JONSERED ST 2104

JONSERED ST 2107 I

JONSERED ST 2111 I

Effekt: 4,0 kW/5,5 hk
Arbeidsbredde: 24"/61 cm**NÅ 9.990**

Vell. pris 11.950

Effekt: 6,6 kW/9,0 hk
Arbeidsbredde: 27"/68 cm**NÅ 16.490**

Vell. pris 18.450

Effekt: 8,7 kW/11,8 hk
Arbeidsbredde: 30"/76 cm**NÅ 19.890**

Vell. pris 21.950

jonsered.no

Pålene er vell. inkl. mva.

**.Jonsered**

«Vi fører det meste av Skog, Park og Hagemaskiner»

SKOGSREDSKAPER AS

Strømsveien 189, N-0668 OSLO, Tlf: 22 64 74 00



Et hjem for deg - en ære for oss

Vi vet at et bosted er mer enn et sted der du spiser og sover. Vi vet at det er et hjem - for deg og for dine.

Vi setter våre ære i å selge hjemmet ditt når du ønsker det - på en måte du verdsetter - til en pris du jubler for.

Krogsveen - ditt viktigste valg!



Krogsveen avd. Stovner
Stovner Senter, 6. etg.
Tlf.: 22 78 95 67
www.krogsveen.no

 **Krogsveen**